

SUOMALAINEN KLUBI 1876–2017

Kenraali Jaakko Valtanen:

Isän ainoa neuvo kantoi sotilasuralla

Veteraanikenraali Jaakko Valtanen on ainoa elossa oleva puolustusvoimain komentaja, joka osallistui talvi- ja jatkosotiin.

Kuultuaan poikansa pyrkivän kadettikouluun 1944 rykmentin komentajana toimiva eversti antoi pojalleen ainoan neuvonsa: "Koska tulet toimimaan ihmisten kanssa koko ikäsi, muista ottaa huomioon myös muut kuin sotilaalliset puolet ihmisissä", Viljo Valtanen kirjoitti pojalleen.

Puhuessaan Suomalaisen Klubin veteraanijuhlissa Puolustusvoimain entinen komentaja Jaakko Valtanen kehotti Suomea varautumaan vakaviin kriisitilanteisiin. **S. 22**

Kulttuuriklubi seurasi valtiomiesklubia

Suomalainen Klubi on vaikuttanut alkuajoista lähtien politiikan ja kulttuurin ilmiöihin. 1930-luvulle tultaessa klubin ohjelmallinen pohja oli siirtynyt päivänpolitiikasta kulttuuriin.

Suomi 100 -juttusarja esittelee klubilaisia kulttuurihenkilöitä. S.5

Kevätkokous palkitsi runsaasti jäseniään. s.10

Lipponen arvosteli tiukasti suomalaista EU-politiikkaa

Paavo Lipponen arvosteli tiukasti suomalaista EU-keskustelua puhuessaan ulkopoliittikan illassa.

– Se ei kiinnosta erikokoisia puolueita, eikä edes mediaa. **S.28**

KESTÄVÄN BIOTALOUDEN EDELLÄKÄVIJÄ

Metsä Group valmistaa pohjoisen metsien uusiutuvasta puusta tuotteita, jotka korvaavat fossiilisten raaka-aineiden käyttöä. Panostamme kestävään metsänhoitoon, henkilöstön hyvinvointiin, tehokkaaseen tuotantoon ja laadukkaisiin lopputuotteisiin.

www.metsagroup.fi

Make the most of **Metsä**

Kenen sota?

Tapasin puolustusvoimain entisen komentajan Jaakko Valtasen hänen kotonaan Espoossa. Korkean mäen ylemmästä kerroksesta avautui avarat näkymät. Keskustelimme hänen Klubilehden haastattelustaan ja Kansallisen Veteraanipäivän juhlapuheesta.

15-vuotiaana koulupoikana Jaakko Valtanen aloitti sotansa Turussa vapaaehtoisena radiomiehenä. Tänäpä 92-vuotiaana hän muistuttaa, että sota kosketti jokaista suomalaista, ei vain eturintaman taistelijoita. 1944 hän pyrki ammattisotilaaksi ja kirjotti asiasta isälleen. Isä antoi pojalleen neuvon.

- Toimiessasi nuorten miesten esimiehenä, huomioi sotilaallisten asioiden lisäksi, että alaisesi ovat ajattelevia ja tuntevia ihmisinä. Kenraali Valtasesta näkyy, että isän neuvo on kantanut.

Valtasen mukaan Suomen turvallisuuden paras tae on se, että Suomi varautuu ennalta vakaviin kriisitilanteisiin. Tämä vaatii varmistusta sille, että Eurooppa ja länsi haluavat auttaa. Näin olisimme samalla puolella läntisten ystävien kanssa ja voisimme muodostaa riittävän pelotteen tahoja vastaan, joka suunnittelisi Suomeen tunkeutumista. Sitä pohtiva huomaisi, että valtausyritys tulisi liian kalliiksi suhteutettuna saavutettuihin etuihin.

Konkari jyrähti

Paavo Lipponen, kaksinkertainen pääministeri ja Suomen EU-arkkitehti antoi hyvän kuvan Suomen ja maailman tilanteesta ulkopolitiikan illassa. Erityinen huoli hänellä oli Venäjä-suhteet. Hän varoitti uskottavuutemme menosta, jos esimerkiksi ryhtyisimme vaatimaan edes osittain Venäjä-pakotteiden purkamista. Hän oli myös kovin huolissaan Itä-Euroopan vajoamisesta monen maan historiasta tuttuun taantumukseen, autoritaariseen hallintoon.

Tietoa Lontoosta

Aikakauslehtien Päätoimittajat vieraili Lontoossa kuun alussa. Aikakauslehtijärjestön johtaja muistutti, että maailmassa on 6,1 miljardia ihmistä ja 5,1 miljardia kännykkää ja kysyi tulevaisuuden median perään, – aikakauslehtikö? Guardianissa pohdittiin printti- ja nettimediaa. Meillä niitä tehdään paljolti samoilla käsillä. Guardianissa molemmilla toimituksilla on omat uutiset, jutut sekä työtilat. Vain kahvilassa vaihdetaan kuulumisia, harvemmin työasioita. Mielenkiintoinen ratkaisu.

TIMO MARTIKAINEN

KLUBI-LEHTI Julkaisija Helsingin Suomalainen Klubi ry, Kansakoulukuja 3, 00100 Helsinki

Klubimestarit
09-586 8830

Toiminnanjohtaja
ja sihteeri
09-5868 8366
www.klubi.fi

TOIMITUS
Timo Martikainen,
päätoimittaja
+358 50 2852
paatoimittaja@klubi.fi

Yrjö Klippi,
AD, graafikko

Pyry Klippi
Taittaja-asistentti
kluklippi@gmail.com

Kustaa Hulkko
Tapani Ruokanen
Jaakko Savisaari
Kari Storckovius
Kalevi Suortti
Teemu Torvelainen
Antti Virkkunen
Janne Virkkunen

Paino:
Forssa Print

ILMOITUKSET
Kristian Miettinen
0400 225 855
aurinia@kolumbus.fi

Pääkirjoitus.....	3
Sisältö	4
Valtiomiesklubista	
kulttuuriklubiksi	5-9
Kevätkokous palkitsi runsaasti	10-13
Blockchain-teknologiaa	14
Puheenjohtajalta.....	15
Toiminnanjohtajalta	17
Klubi juhla Svinhufvudin	
kotiinpaluuta	18-19
Kuvataideakatemia	20
Ratsain halki Aasian.....	20
Sananvapautta on aina koeteltu	21
Klubin julkaisusarja laajenee.....	21
Kenraali Jaakko Valtanen:	
Sota kosketti jokaista suomalaista...22-23	
Suomen varauduttava vakaviin	
kriisitilanteisiin	24-27
Paavo Lipponen: Suomi on länsimaa	
epävarmassa maailmassa	28-31

Anne Berner: Älykäs sääntely luo tilaa	
innovaatioille.....	32-34
Tiedustelulait halutaan	
nopeasti voimaan	36-39
Kuoron konsertissa kuului kevät	40-41
Kuolemantanssi Klubilla	42-43
Kun Stalin halusi sopia.....	44-45
Caddiet olivat golfin moniosaajia... 46-47	
Pintxoja ja txakolia.....	48-49
Klubin tapahtumavinkit	50
Pohjolan malja	51

Teksti: Olli Alho
Kuvat: Klubin arkisto ja muita lähteitä

VALTIOMIESKLUBISTA KULTTUURIKLUBIKSI

Taiteiden edustajat Klubissa ja sen liepeillä

Suomalaisen Klubin perustajajäsenistä kaksi kolmasosaa oli yliopistonopettajia, juristeja ja virkamiehiä. Yksi kolmasosa käytti maisterin titteliä ja sulautuisittemmin tavalla tai toisella edellisiin. Iältään nämä olivat 30-35 vuotiaita. Useimmat osallistuivat monin tavoin autonomian ajan yhteiskunnalliseen ja kulttuurielämään ja julkaisivat kirjoja ja artikkeleita. Ajan mittaan monista tuli alansa keskeisiä vaikuttajia. Joistakin tuli kansallisia merkimmiehiä.

Esimerkeiksi kelpaavat suomenkielisen teatterin perustaja Kaarlo Bergbom, Uuden Suomettaren pitkäaikainen päätoimittaja Vihtori Lounasmaaja ja Paavo Cajander, jonka suomennokset toivat monet maailmankirjallisuuden mestariteokset suomalaisten ulottuville. Edelleen Otto Donner ja Jaakko Päivärinta, joista edellinen - myöhemmin senaattori - perusti Suomalais-Ugrilaisen Seuran ja jälkimmäinen Kansanvalistusseuran. Karl Gabriel Reinistä tuli filosofi ja Helsingin yliopiston rehtori ja varakansleri, Yrjö Koskisesta historian professori, senaattori ja vapaaherra. Gustaf Magnus Cederwarf perusti Akateemisen lauluseuran, J.R. Aspelinista tuli valtionarkeologi ja August A. Järnefeltistä kenraali, maaherra, senaattori ja Jean Sibeliuksen appiukko.

Valtiomiesklubin ajat

Klubin syntyvaiheissa korostuvat suomalaisuus ja sen edistämiseen tähtäävä poliittinen toiminta. Klubi oli ensimmäi-

sinä vuosikymmeninä ennen muuta poliittinen klubi ja sellaisena erityisesti Suomalaisen puolueen keskus, jossa sovittiin puolueen periaatteista ja menetelytavoista. Valtiopäivä- ja kunnallisvaalien yhteydessä se toimi puolueen vaalikansliana, ja kokoustenkin tärkeimpänä aiheena aina 1920-luvun puoliväliin asti oli ehdokkaiden asettaminen.

Kiinnostavaa ja harvemmin korostettua on, että suomalaisuusaatteen suuria vuosia leimasi aikakauden suuremmissa kehyksissä myös poikkeksellisen näytävä ulospäin suuntautuneisuus. Vallalla oli kaksi tendenssiä: toisaalta sisäänpäin kääntynyt ja syvästi nationalistinen ajattelu, toisaalla korostunut kansainvälisyys erityisesti tieteissä ja taiteissa. Kumpaakin tarvittiin suomalaisuuden rakentamisessa.

Fennomania ja eurooppalaisuus

Nämä trendit koskettivat koko itsenäisyyttä edeltävän ajan suomalaista sivistyneistöä ja varsinkin kulttuuri-liberalismin aatteista kiinnostunutta ylioppilasnuorisoa. Ajattelun vapaus ja auktoriteettien kyseenalaistaminen johtivat avoimeen jännitykseen erityisesti yhteiskuntamoraalin ja kristillisen uskonkäsityksen alueilla. Varttuneeman sivistyneistön agendaan kuului kulttuurisen vapaamielisyyden ohella fennomaanisen ajattelun rikastaminen seuraamalla eurooppalaisten sivistymäiden kehitystä ja ottamalla näistä vaikutteita. Katsottiin, että fennomania tuli liberalisoida, jotta siitä tulisi aidosti eurooppalainen ilmiö, puhuttiin myös fennomanian humanisoinnista.

Tämän ajattelun ilmentymä oli vuonna 1880 perustettu aikakauskirja Valvoja, jonka ympärille oli kerääntynyt ryhmä varttuneempia fennomaaneja. Klubin

jäsenistä vuoden 1901 numeron toimituskuntaan kuuluivat E.N. Setälä ja avustajiin A. Forsman, K. Grotenfelt, Gust. Komppa ja K.R. Melander. Seuraavissa numeroissa kirjoittajista löytyy koko joukko klubilaisia, muiden muassa Heikki Renvall, Yrjö Sadeniemi, Arvid Järnefelt, E.G. Palmén, K.J. Ståhlberg, Eliel Aspelin-Haapkylä ja J. K. Paasikivi (joka oli myös jonkin aikaa lehden toimituskunnassa).

Valvojan ryhmä välitti eurooppalaisia vaikutteita määrätietoisesti. Vuoden 1901 numerossa Zacharias Castrén kirjoittaa Jeesuksesta histori-antutkijien valossa, Jaakko Forsman esittelee Ferdinand Lassallea ja saksalaisen työväenliikkeen historiaa sekä yhdessä myöhemmistä numeroista

Arvid Järnefelt oli suomalainen kirjailija. Varsinaiselta ammatiltaan hän oli varatuomari, joka elämänsä kolme viimeistä vuosikymmentä harjoitti maanviljelystä. Järnefelt oli 1900-luvun vaihteessa maan huomattavin aatehistoriallinen kirjailija. Kuvaukset aikakauden aateliston elämästä ovat suomalaisen kirjallisuuden klassikoita. Hänen sisaruksiaan olivat Jean Sibeliuksen puoliso Aino Sibelius, taidemaalari Eero Järnefelt sekä säveltäjä Armas Järnefelt.

saksalaista sosialismia. Ernst Neovius kertoo useassa lyhyemmässä artikkelissa hallitsijan vaihdosta Englannissa, Saksan kauppasopimuksesta, Preussin kuninkuusjuhlista, Itävallan uudesta parlamentista, Ruotsin sotalaitoksen reformisuunnitelmasta ja teatterisen suurista Saksassa. Gustav Schmidt esittelee saksalaista kirjallisuutta ja J. Sieber itävaltalaisen ”irti Roomasta”-liikkeen syntyä. Mukana on myös Leo Tolstoin kirjoitus ”Jumala-ajatuksia”. Kirjassa arvioidaan satakunta teosta, joista noin 30 on ulkomaista, alkukielistä tai käännöstä.

Bergbomin teatteri ja Nuori Suomi-ryhmä herättävät pahennusta

Kaarlo Bergbomin perustaman Suomalaisen teatterin ohjelmistossa erityisesti Ibsenin Nukkekodin esityksellä oli järjestyttävä vaikutus. Näytelmä synnytti perheen ja naisen asemasta ja perhesiteiden moraalisista perusteista kiihkeitä väittelyjä, jotka olivat omiaan kärjistäämään nuoremman ja vanhemman fennomaanipolven erimielisyyksiä. Teatterin oopperailloilla ei ollut samanlaisia vaikutuksia, mutta niiden merkitys eurooppalaisen oopperaperinteen tuomisessa ulottuville suomalaisessa asussa oli uraa uurtava.

Kirjallisuudessa jako nuoriin radikaaleihin ja vanhoillisiin näkyi Nuoren Suomen-ryhmän toimissa. Eero Erkon, Juhani Ahon ja Arvid Järnefeltin johtama ryhmittymä ajoi liberaalia kirjallista ja yhteiskunnallista politiikkaa, jonka lähin ulkomainen esikuva oli norjalaisissa kirjallisuus- ja teatteripiireissä. Ryhmä julkaisi Nuori Suomi-joulualbumia, jonka kirjoittajakunnasta löytyivät lähes kaikki, joilla maan kirjallisuudessa oli merkitystä. Ryhmän toiminta loi pohjan nuorsuomalaisen lehdistön - Helsingissä Päivälehdessä (1890) - synnylle. Päivälehdessä Arvid Järnefelt kuului Suomalaisen Klubin uudistusmielisiin, mutta Klubilla vallalla olleita vanhoillisempia näkemyksiä heijasti 1868 perustettu Uusi Suometar, jonka ensimmäinen päätoimittaja oli Klubin ensimmäinen esimies Antti Jalava.

Kaarlo Bergbom oli suomalainen teatterinjohtaja, suomenkielisen teatterin perustaja ja näytelmäkirjailija. Bergbom perusti Suomalaisen teatterin, jonka nimi muuttui myöhemmin Suomen Kansallisteatteriksi, sekä Suomalaisen oopperan, joka on nykyisen Kansallisoopperan edeltäjä.

Tiedemiehet ja naiset valloittavat maailmaa

Erityinen lukunsa eurooppalaisten ja laajempienkin näkökulmien avaamisessa on se kansainvälistyminen, joka leimaa sekä autonomian ajan taiteilijoiden, kirjailijoiden ja ehkä ennen muuta tiedemiesten toimia. G. A. Wallin lähti vuonna 1849 Alexandriinaan, jossa hän viipyi kuusi vuotta; myöhemmin hän onnistui käymään arabiksi pukeutuneena Mekassa. G. J. Ramstedt tutki Pohjois-Siperian kieliloja 1899-1912 ja J.G. Granö matkusteli Mongoliassa ja Keski-Aasiassa 1900-1909. Edward Westermarck aloitti pitkän kenttätönsä Marokossa 1897, Gunnar Landtman tutki papualaisia Uudssa Guineassa 1910-12 ja Hilma Granqvist vietti surimman osan 1920-lukua tutkimassa arabikyliä Palestiinassa. Klubin jäsen ja itsenäisyysaktiivi Kai Donner matkusteli siperialaisten kansojen oarissa 1911-14. Sakari Pälsi lähti vuonna 1917

tutkimaan tsuktseja, lamutteja ja korjakkeja Kamtsatkan niemimaalle Siperiaan; kun hän palasi Suomeen, siitä oli tullut itsenäinen.

Tiedemiesten laajamittainen matkustelu ulkomailla, varsinkin Venäjällä, ei vaikuttanut vain tieteeseen, vaan sillä oli merkitystä myös maan sivistyneistön maailmankuvan laajentumisessa ja varmaan myös kansallisen identiteetin näkemisessä laajemmassa globaalissa kehyksessä.

Suomalaiselle musiikille luodaan perustaa

Kaukokaipuu valtasi myös monet keskeiset taiteiden edustajat. Jean Sibelius opiskeli Berliinissä, Wienissä ja Pariisissa ja esiintyi myös kapellimestarina eri puolilla Eurooppaa ja Yhdysvaltoja.

Alpo Sailo (vuoteen 1902 Albin Leopold Enlund) oli suomalainen kuvanveistäjä ja taidemaalari. Hänen työnsä edustavat hengeltään pääasiassa kansallisromanttista idealismia ja ovat tyylillisesti realismia. Useat hänen töistään esittävät runonlaulajia ja kulttuurihenkilöitä. Hänen opettajinaan olivat aluksi muun muassa Elias Muukka sekä Victor Westerholm. Sen jälkeen hän opiskeli Taideteollisuuskoulussa Helsingissä vuosina 1898-1899. Myöskin hän oli Akseli Gallen-Kallelan oppilaana sekä apulaisena hänen ateljeessaan Ruovedellä.

Robert Kajanus johti orkestereita Pietarissa ja Torinossa, Armas Järnefelt toimi pitkään Tukholman kuninkaallisen orkesterin kapellimestarina ja hän kirjoittautui Klubin jäseneksi vuonna 1934 hovikapellimestarin tittelillä. Hän konsertoi myöhemmin vaimonsa, laulajatar Maikki Järnefeltin kanssa laajalti eri Euroopan maissa. Maikki Järnefelt meni myöhemmin naimisiin säveltäjä Selim Palmgrenin kanssa, ja pariskunta vietti pitkiä aikoja Yhdysvalloissa. Vuonna 1900 syntynyt Väinö Hannikainen puolestaan opiskeli Pariisissa ja Berliinissä ja sävelsi Kansakoulukujan tilojen tupaantulaisiin 1959 Suomalaisen Klubin Marssin.

Tenori Väinö Sola, Klubin miehiä hänkin, perusti vuonna 1911 Suomalaisen oopperan yhdessä Aino Achtén, Oskar Merikannon ja Edward Fazerin kanssa ja lauloi siellä vuosina 1911-40 yli 100 roolia, ohjasi 65 oopperaa ja suomensi 25 librettoa. Sola esiintyi myös Euroopassa ja Yhdysvalloissa. Klubin perustajajäsen Lorents Nikolai Achté - Aino Achtén isä - oli jonkin aikaa Suomalaisen teatterin oopperaosaston johtaja.

Pariisi vetää puoleensa

Kansainvälinen asenne leimasi muitakin taiteen aloja. Robert Stiggell - Haaksirikkoisten patsaan ja monien muiden kansallisten monumenttien veistäjä - opiskeli Pietarissa ja Roomassa ja asui Pariisissa lähes 20 vuotta. Pariisi valloitti puolelleen monien muiden tavoin myös Albert Edelfeltin ja Ville Vallgrenin. Näiden kollega Alpo Sailo - innokas fennomaani ja Klubin jäsen - opiskeli Firenzessä ja Budapestissa ja avusti ystävänsä Akseli Gallén-Kallelaa Pariisin maailmannäyttelyn Suomen paviljongin pystyttämiseksi. Taidemaalareista Werner Holmberg, Hjalmar Munsterhjelm ja Fanny Churberg taas hakivat vaikutteensa Dusseldorfista (viimemainitun veli Carl Waldemar Churberg oli Klubin perustajajäsen).

Kirjallisuudessa ei vastaavaa suuntautumista ilmennyt, osittain alan kieleen sidotun kansallisen luonteen

Arvo Sakari Hannikainen oli suomalainen viulisti, viulunsoiton opettaja ja säveltäjä. Hän oli aikanaan tunnettu hahmo Suomen musiikkielämässä ja sai viulustaan esiin intensiivisen ja lämpimän soinnin. Hän oli P. J. Hannikaisen poika sekä Ilmari, Tauno ja Väinö Hannikaisen veli. Arvo Hannikaisen puoliso vuodesta 1927 oli laulaja ja näyttelijä Mary Hannikainen. Hänen erikoisharrastuksensa oli pilapiirrosten tekeminen.

vuoksi, mutta Minna Canthin ja muidenkin ansiosta eurooppalaiset vaikutteet suodattuivat myös suomalaiseen kirjalliseen kenttään. Yksittäisiä poikkeuksia tietysti oli, ennen muita Juhani Aho, joka asui Pariisissa vuosina 1889-90. Kansalliskirjailijan statukseen noussut Aho oli noina aikoina yksi kansainvälisesti tunnetuimpia suomalaisia kirjailijoita. Hän seurasi varsinkin Arvid Järnefeltin välityksellä myös Suomalaisen Klubin tapahtumia ja kuvaili sen ilmapiiriä myös kuuluisissa lastuissaan.

Suomalaisten kirjailijoiden laajempi eurooppalaistuminen sai vielä odottaa joitakin vuosia. Syyt olivat samat, jotka saivat suomalaiset tieteen, taiteen ja yhteiskuntaelämän edustajat 1920-luvulla kääntämään katseensa sisäänpäin, vasta itsenäistyneen kan-

Mika Toimi Waltari oli myös kansainvälisesti tunnettu ja arvostettu kirjailija. Tuoteliaana tunnetun Waltarin julkaisuluetteloa käsittää romaaneja, runoja, novelleja, pienoismaaneja, satuja, näytelmiä, kuunnelmia, propagandamateriaalia, arvosteluja, elokuvakäsikirjoituksia, matkakertomuksia ja sarjakuvariiimejä. Waltarin menestysteoksia ovat olleet kansainvälisille bestseller-listoille nousseet laajat historialliset romaanit, joista tunnetuin on *Sinuhe egyptiläinen*. Monet tuntevat hänet myös *Komisario Palmu*-dekkareista, jotka on myös filmattu.

sakunnan tarpeisiin ja odotuksiin. Tutkijoidenkin odotettiin osallistuvan kansakunnan rakentamiseen sen sijaan, että matkustelisivat maailmalla ja tutkisivat kansoja, joilla ei ollut erityistä yhteyttä heidän kotimaahansa. Kirjallisuuden suuret nimet olivat korostetusti kansallisia kansallisine aiheineen, Ilmari Kianto, Frans Emil Sillanpää, Volter Kilpi, V.A. Koskenniemi, Joel Lehtonen, Maila Talvio, Eino Leino.

Ikkunat auki Eurooppaan – uudestaan!

Reaktio tähän sisäänpäin käänntyneisyyteen ilmeni sittemmin juuri 1930-luvun kirjailijoissa. Tulenkantajien iskulause ”ikkunat auki Eurooppaan!” oli ollut jo Valvojan ryhmän

tunnuksena, mutta Elmer Diktoniuksen elvyttämänä sille tuli uutta käyttöä, kun varsinkin Olavi Paavolainen ja Mika Waltari antoivat sille konkreettista sisältöä. Tulenkantajissa ei noteerattu muodollisia jäsenyyksiä, mutta ryhmittymään lasketuista kirjailijoista ainakin Lauri Viljanen, Arvi Kivimaa ja Mika Waltari olivat Klubin jäseniä, kuten aikakauden kirjailijoista myös Yrjö Soini ja Ensio Rislakki.

Klubi virittää profiiliaan

Suomalainen Klubi oli 1930-luvulle tultaessa erinäisten hiljaiselon kausien jälkeen aktivoitunut ja samalla hankiutunut eroon maineestaan ensisijaisesti vanhasuomalaisena valtiomiesklubina. Se oli torjunut yrityksen liittymiseksi Suomalaiseen puolueeseen – josta myöhemmin syntyi Kansallinen Kokoomuspuolue - ja pysyi myös syrjässä 1930-luvun oikeistodikalismista.

Toiminnan kannalta pääsy itsenäisyyden jälkeen Yrjönkadun klubihuoneistoon ja pysyvästi vuonna 1929 oli merkittävä piristysruiske. Jäseniä oli vuonna 1921 vain 70, mutta jo vuonna 1926, jolloin Klubi vietti 50-vuotispäivää, jäseniä oli jo 275. Uudet tilat tekivät mahdolliseksi säännölliset ohjelmalliset kokoukset ja ohjelματοimikuntakin perustettiin vuonna 1932. Määrätietoisesti vaikuttava ohjelmiston kehittäminen 30-luvulla ja sotien jälkeen toi ohjelmistoon uusia elementtejä ohi päivänkohtaisten poliittisten kysymysten. Uusi, kulttuurisia, taiteellisia ja tieteellisiä näkökulmia esillä pitävä klubi-identiteetti oli oraalla.

Klubin uusi tasapaino

Klubitoiminta sellaisena kuin se on esiintynyt Suomalaisen Klubin edustamassa muodossa ei ole ollut omiaan houkuttelemaan menneinä vuosikymmeninä jäsenyyteen taiteilijoita tai kirjailijoita, joiden maailmankatsomukseen poliittinen oikeistolaisuus ja yhteiskunnallinen vanhoillisuus harvoin sopivat – muita käytännöllisempiä syitä mainitsematta. Näytte-

lijojitäkään ei jäsenluetteloissa juuri löydy, vaikka näillä on jo Suomalaisen Klubin perustamisajoista ollut vapautus jäsenmaksusta.

Asiaan vaikutti jo 1800-luvun lopulla myös nuorsuomalaisen hegemoninen asema taiteilijapiireissä – J.H. Erkko, Eero Järnefelt, Akseli Gallen-Kallela, Oskar Merikanto. Pekka Halonen ja monet muut olivat usein nähtyjä vieraita *Päivälehd*en toimituksessa. Tämä asetelma säilyi pitkälle itsenäisyyden aikaan, kunnes

Reino Wilhelm Palmroth oli sanoittaja ja radiotoimittaja, kirjailija ja majuri. Hänet tunnettiin erityisesti nimimerkeillään *Palle* ja *Reino Hirviseppä*, joista ensimmäistä hän käytti sanoittaessaan muun muassa kupletteja ja poliittisesti kantaottavia lauluja, jälkimmäistä taas kirjailija- ja runoilijanimenä sekä erilaisissa vakavamielisemmissä teoksissa. Toisen maailmansodan aikana hän työskenteli valtion propagandatoimistossa ja sanoitti lauluja, joilla nostatettiin taisteluhenkä. Monet näistä lauluista kiellettiin sodan jälkeen. Niistä ehkä tunnetuin oli ”*Silmien välisiin*” -sotakupletti. Palmroth oli myös perustamassa *Iloista Teatteria*. Teatteri jouduttiin lakkauttamaan poliittisista syistä. Palmroth oli pitkään *Sotamuseon* intendentti ja vastuussa muun muassa sodan aikaisesta *sotasaalisnäyttelystä*.

se myöhemmin siirtyi vasemmistolle.

Tämän päivän Suomalainen Klubi olisi menneille veljille varmaankin jonkinlainen ihmetys kuoroineen, orkestereineen, swing-yhtyeineen, matineoineen, kirjailtoineen, akvarellimaalareineen ja säännöllisine vierailuineen eri taidelaitoksissa ja -tapahtumissa. Taiteilijajäsenten määrä on kasvanut näyttävästi ja tieteidenkin edustajien lukumäärä on kymmenissä. Ohjelmistossa on esillä laaja kirjo ajankohtaisia kansallisia ja kansainvälisiä kysymyksiä.

Valtiomiesklubin ajat ovat kaukana takanapäin, eivätkä liikemiehetkään ole kokonaan ”jyränneet” Klubia, kuten Eero Saareheimo 1970-luvun puolessa välissä ounasteli. Pintapuolisesti katsoen jäsenkunnan nykyinen koostumus ehkä oikeuttaisi puhumaan liikemies- ja virkamiesklubista. Niin tai näin, myös taiteet ja tieteet sekä niiden edustajat ovat ottaneet paikkansa Klubilla pysyvästi ja antaneet sille lähtemättömästi myös kulttuuriklubin leiman. ❖

Helsingin Suomalaisen Klubin Marssi
Säveltänyt Väinö Hannikainen

Väinö Hannikainen sävelsi *Helsingin Suomalaisen Klubin Marssi*n Kansakoulukujan tilojen tupaantuliisiin 12.11.1959. Alkuperäiset nuotit omistuksineen löytyivät kellarista. Väinö Hannikainen syntyi 1900 Hannikaisten musiikkisukuun. Hänen isänsä oli säveltäjä P. J. Hannikainen ja veljiään Arvo, Ilmari, Lauri ja Tauno. Hannikainen toimi *Helsingin kaupunginorkesterin* sooloharpistina 1923-1957 ja konsertoiti kotimaahan lisäksi Berliinissä ja Pariisissa. Hän sävelsi mm. baletin ja kamariopperan, näyttämömusiikkia sekä teoksia harpulle, kantelelle ja painolle. Hannikainen liittyi Klubiin 1943 ja veljensä Ilmari 1937.

Kevätkokous palkitsi runsaasti

Puheenjohtaja Matti Viljanen korosti kevätkokouksessa, että Klubin toiminnan perusta ei ole muuttunut 140 vuoden toiminnan aikana.

Puheenjohtaja Matti Viljanen korosti jäsenten aktiivisuutta raportoidessaan Helsingin Suomalaisen Klubin kevätkokouksessa vuoden 2016 toiminnasta.

Klubin perinteinen ohjelma- ja harrastustoiminta jatkui vahvana. Klubi järjesti 370 jäsentilaisuutta. Niissä oli yli 12.000 osallistujaa. Tämä tarkoittaa, että jokainen jäsen osallistui keskimäärin neljään tilaisuuteen, puheenjohtaja Viljanen sanoi.

Viljasen mukaan Klubin toiminnan perusta on edelleen sama kuin 140 vuotta sitten.

– Vaalimme suomalaista kulttuuria, suomalaiskansallisia perinteitä ja suomen kieltä ja edistämme isänmaallisten, sivistyksellisten, maanpuolustuksellisten ja yhteiskunnallisten kysymysten harrastusta, puheenjohtaja sanoi.

Kevätkokous palkitsi runsaasti jäseniään. Klubi sai uuden kunniajäsenen, vuoden klubilaisen, palkitsi kultaisella ansiomerkillä 13 jäsentään, pinssin 30-vuotisen jäsenyyden kunniaksi sai 36 jäsentä. Klubi valitsi kolme tiedemiesjäsentä ja kaksi uutta ulkojäsentä.

Klubissa reilu 3 000 jäsentä

Klubi kokoontui kevätkokoukseen hyväksymään edellisen vuoden toiminnan ja tilin maaliskuussa ja valitsemaan uutta johtoa marraskuussa.

Viime vuoden lopussa Klubilla oli 3 109 jäsentä. Uusia jäseniä liittyi 107 ja kuolleita ja eronneita oli 115 henkilöä.

Klubin toimintaa johtava johtokunta kokoontui toimikauden aikana yksitoista kertaa.

Klubin jäsenten maksamilla jäsen- ja liittymismaksuilla on katettu jäsenoiminnan, jatkuvan yhteiskunnallisen toiminnan ja hallinnon kustannukset. Ravintolan vuokrakertymä ja tilavuokrat ylittivät budjetin. Tilinpäätös osoittaa ylijäämää € 187.169,73, joka kirjattiin voittovarojen tilille.

jäseniään

Jarmo Pekkala on johtanut Klubin taloudenhoitoa pian kuusi vuotta.

Ravintolan vuokrakertymä ja tilavuokrat ylittivät budjetin. Tilinpäätös osoittaa ylijäämää € 187.169,73, joka kirjattiin voittovarojen tilille.

Klubin juhluvuosi

Toimintavuosi oli Klubin 140. Juhlavuoden päätapahtuma oli Helsingin yliopistolla 27.4.2016 vietetty pääjuhla ja samana iltana Kalastajatorpalla viiden sadan henkilön iltajuhla. Päivän tapahtumat voitiin toteuttaa Klubin taiteilija- ja jäsenvoimin. Klubi on jatkanut lisääntyvää yhteistyötä YT-klubien kanssa.

Klubilehti uudistui toimintakauden aikana. Lehden rakenne, koko ja ulkoasu muutettiin ja lehden sisältöä kehitettiin. Leikattu A4-kokoinen lehti ilmestyi viidesti, joista 100-sivuinen juhlalehti valotti Klubin historiaa,

TULOSVERTAILU 2016-2015	Tilinpäätös	IND	Tilinpäätös	IND	Budjetti
	2016	100	2015	100	2016
JÄSENTOIMINTA					
TUOTOT					
Jäsenmaksut (200,00)	556 966,00	101	553 120,00	101	550 000
Liittymismaksut (200,00)	21 000,00	64	32 600,00	84	25 000
Ilmoitustuotot	68 547,50	848	8 080,00	979	7 000
Muut tuotot	44 029,73	88	49 875,37	98	45 000
	690 543,23	107	643 675,37	110	627 000
KULUT					
Ohjelmatoimikunta	-43 036,43	96	-44 699,55	108	-39 900
Kulttuuritoimikunta	-22 059,68	98	-22 482,89	103	-21 500
Harrastustoimikunta	-17 805,37	79	-22 589,77	83	-21 500
Viestintätoimikunta	-8 576,83	108	-7 952,64	107	-8 000
- Klubilehti	-81 696,39	178	-45 797,35	190	-43 000
Talous- ja hallintotoimikunta	-4 474,26	96	-4 651,51	89	-5 000
Palkat ja palkiot sivukuluineen	-228 792,92	98	-233 563,73	95	-240 000
Hallintokulut	-178 821,17	132	-135 153,26	121	-148 000
140-vuotisjuhlat	-24 293,55			110	-22 000
	-609 556,60	118	-516 890,70	111	-548 900
JÄSENTOIMINTA YHTEENSÄ	80 986,63	64	126 784,67	104	78 100

– Klubin talous näyttää vakautuvan kestäväälle uralle, kommentoi talousvaliokunnan puheenjohtaja Jarmo Pekkala Klubin tulosvertailua 2016-2015.
– Klubin tulos oli toimintavuonna 187 000 euroa. Se on samaa tasoa kuin vuonna 2015 ja yli 60 000 euroa budjetoitu tulosta parempi. – Hyvä tulos mahdollisti klubin pitkäaikaisten lainojen lyhentämisen suunnitelman mukaisesti 150 000 eurolla 3 500 000 euroon. Myös klubin maksuvalmius parani.

nykyisyyttä ja tulevaisuutta. Lehden oma ilmoitushankinta kattoi merkittävän osan lehden kuluista. Painetun lehden lisäksi klubin kotisivuilla julkaistaan viikkokirjettä ja jäsentiedotetta.

Kirjoituskilpailu menestyy nuorison keskuudessa

Lukiolaisille järjestettiin Suomalainen kirjoituskilpailu yhdeksättä kertaa. Se on maamme suurin nuorison kirjoituskilpailu. Kilpailun suojelijana toimi eduskunnan puhemies Maria Lohela. Yhteistyökumppaneina ovat olleet Opetushallituksen, Äidinkielen opettajien liiton, Historian ja yhteis-

kuntaopin opettajien liiton, Suomen Kuvalehden edustaja ja kustannus Oy Otava.

Toimintavuoden aikana täydennettiin Svinhufvud ja Suomen itsenäisyyden tekijät ja vaiheet -sivustoa, joka kertoo suomalaisen kansanvallan ja oikeusvaltion kehityksestä ja kestävydestä.

Eikka Kosonen, Heikki Tapionlinna, Lasse Ruuskanen, Ari Valjakka, Janne Virkkunen, Teemu Torvelainen, Olli Meretoja, Olli Jänne, Matti Karjanmaa ja Lauri Palojärvi saivat kevätkokouksessa kultaiset ansiomerkit.

Klubin kultainen ansiomerkki

- Antti Aho; talous- ja hallintotoimikunnan jäsen, gastronomiakerhon jk:n jäsen
- Pertti Torstila; ulkopoliittikan illan vetäjä
- Ari Valjakka; talouspolitiikan illan vetäjä
- Teemu Torvelainen; ohjelmatoimikunnan sihteeri, toimituksen jäsen, nuorten ryhmä

- Jukka-Pekka Pietiäinen; kirjan iltojen vetäjä
- Heikki Tapionlinna; kulttuuritoimikunnan jäsen, kuoron puheenjohtaja
- Eikka Kosonen; kuoron isäntä ja matkanjärjestäjä, EU-teemailtojen isäntä
- Janne Virkkunen; lehden toimituksen jäsen
- Olli Meretoja;

- skruuvikäsitkirjan toteutus
- Olli Jänne; englanninkielisen skruuvikäsitkirjan toteutus
- Lasse Ruuskanen; gastronomiakerhon perustajajäsen ja johtokunnan jäsen
- Matti Karjanmaa; designtuolien uusimisprojekti
- Lauri Palojärvi; matkailujaoston vetäjä

Jussi Huttunen, Aatto Prihti ja Timo Virtanen ovat Klubin uudet tiedemiesjäsenet.

Tiedemiesjäsenet

Tiedemiesjäseniksi valittiin Jussi Huttunen, Aatto Prihti ja Timo Virtanen.

Lääkäri ja professori Jussi Huttunen toimi Kansanterveyslaitoksen pääjohtaja 25 vuotta ja on suomalaisen tiedeakatemian jäsen. Klubissa hän ollut vuodesta 2015.

Kauppätieteiden professori Aatto Prihti on toiminut mm. Orion Yhtymä Oy:n pääjohtajana, Helsingin kauppa-keakoulun kanslerina, Sitran yliasiamiehenä ja Helsingin ja Uudenmaan sairaanhoitopiirin hallituksen puheenjohtajana. Klubissa hän on ollut vuodesta 1996

Musiikin tohtori ja professori Timo Virtanen on toiminut sävellyksen ja musiikin teorian dosenttina Sibelius-Akatemiassa vuodesta 2009 ja päätoimittajana Jean Sibeliuksen teosten Kriinen Kokonaisjulkaisuhankkeessa vuodesta 2004. Klubissa hän on toiminut vuodesta 2011.

Timo Kivi-Koskisesta kunniajäsen

Timo Kivi-Koskinen on ollut jäsen vuodesta 1984. Hän toimii puheenjohtajana ja huilistina puhallinorkesterissa, jonka perustamistehtävän hän sai 2002. 2000-luvulla hän on toiminut osan vuotta johtokunnassa ja Ohjelma- ja Kulttuuritoimikunnissa useita vuosia. Talous- ja hallintotoimikunnassa hän toimi 1990-luvun lopulla.

Vuoden Klubiteko 2016

Hirvo Salonen palkittiin Vuoden Klubiteolla. 87-vuotias Hitvo on ollut Klubin jäsen vuodesta 1986. Hän on 80+ -keskustelukerhojen vastuuhenkilö ja 80+ -jumbppakerhon alkuperäinen kokoonkutsuja. Hän käynnisti klubilla ICT-koulutuksen ja shakkikerhon.

Ulkojäsenet

Gunnar Okk s. 1960 Tallinnassa

- asuu Helsingissä
- Pohjoismaisen Investointipankin varatoimitusjohtaja
- Master of Science (Eng.), Tallinnan Tekninen Yliopisto 1983 – ylempi korkeakoulututkinto
- opintoja mm. Harvard Business School 2015
- kielitaito viro, suomi, englantia, venäjä

Rein Veidemann s. 1946 Pärnussa

- Tallinnan yliopiston kulttuuriteorian ja – politiikan professori ja laitoksen johtaja 2005 –
- Tallinnan yliopiston kulttuurihistorian professori
- kirjallisuustieteilijä, kriitikko, esseisti, sanomalehtimies, kirjailija
- Viron kirjailijaliiton jäsen
- Postimees – lehden kriitikko ja kolumnisti 2000 –

Virolaiset Rein Veidemann (kesk.) ja Gunnar Okk valittiin Klubin ulkojäseniksi.

Klubi jakoi 36 jäsenelleen 30 vuotta jäsenenä -pinssin, jonka saajista osa oli kevätkokouksessa.

30-vuotta jäsenenä -pinssi

30 vuotta jäsenenä – pinssi luovutetaan niille jäsenille, jotka ovat nyt olleet jäsenenä 30 vuotta, mutta eivät ehtineet saada jäsenmaksuvapautusta. Jäsenmaksuvapautus pitkän jäsenyyden perusteella poistui Klubin säännöistä 31.12.2015.

• Antti Aho	• Harri Koulumies	• Kurt Rinne
• Jorma Alanko	• Jouko Kousa	• Hirvo Salonen
• Jorma Ekholm	• Juhani Kuivalainen	• Aimo Seistola
• Henry Grahm	• Markku Leino	• Veikko Sonninen
• Hannu Haukanhovi	• Mikko Leppänen	• Kalevi Tiainen
• Timo Havulinna	• Eero Lonka	• Antero Virtanen
• Pekka Holopainen	• Ilkka Malka	• Raimo Vuori
• Martti Häikiö	• Ari Mentu	• Rikhard Wallin
• Ilkka Häyrinen	• Reijo Miettinen	
• Heikki Järvinen	• Pentti Mäkinen	
• Keijo Kaivanto	• Sam Nieminen	
• Juhani Kivelä	• Klaus Nygård	
• Esa Kokka	• Jarmo Pekkala	
• Antti Koskela	• Hannu Pokela	

Klubin viime vuoden asiat kiinnostivat jäseniä, samoin Klubin taloudellinen tilanne.

Blockchain-tekniologialla laajat vaikutukset yhteiskuntaan

Internet on tehnyt tehtävänsä elämämme muuttamiseksi. Tekeekö lohkoketjuteknologia (blockchain) uuden mallituksen? Teknologia-harrastuspiiri pohti tätä problematiikkaa.

Lohkoketjuteknologia voidaan jakaa kolmeen alueeseen: tietorakenne, teknologiapino ja yhteiskunnallinen ilmiö. Tietorakenteena se tarjoaa tehokkaan tavan liittää kryptografinen, tehokkaasti suojattu, erittäin luotettava tunnisteluohjelmaan. Jos ketjun yhtäkään osaa peukaloitetaan, koko ketju on pilalla. Lohkoketjuteknologian käytöllä on vahvoja yhteiskunnallisia vaikutuksia, joihin keskitytään artikkelissa.

Tarjolla vahvaa ja nopeaa luottamusta

Kaikki suuremmat transaktiot vahvistetaan ja mitä kauempana toimijat ovat toisistaan, sen monimutkaisempia selvitystoimia käytetään. Merkittävät kaupat tai kauppasummien siirto eri valuutoissa selvitetään julkisten notaarien tai kaupanvahvistajien avulla tai kansainvälisesti toimivien pankkien välillä. Yhteistä niille on hitaus.

Juri Mattila esitteli lohkoketjun rakennetta. Kuva: Kari Storckovius

Lohkoketjuteknologia mahdollistaa nopean vahvistamisen. Kaupan tai omistuksen vaihdon kohde tarvitsee tunnisteen, jolla transaktio selvitetään nopeasti lohkoketjuteknologiaa hyödyntävän tietokoneverkoston avulla. Nopeuden lisäksi verkosto tarjoaa myös virheettömän selvityksen. Näin säästyy aikaa ja transaktion osapuolet osavat luottaa toisiinsa.

Mitä lohkoketjuteknologia muuttaa yhteiskunnassa?

Koska uusi tekniikka tarjoaa mitä notaarit, kaupanvahvistajat ja välittäjät tekevät, nämä ammattikunnat joutuvat hakemaan uuden tavan tuottaa

lisäarvoa yhteiskunnalle. Vielä on auki koska ollaan niin pitkällä, että uudella tekniologialla tehdään kaupunjoja yleisesti. Mahdollista on, että kaupan yhä globalisoituessa suuret volyymit nopeuttavat lohkoketjuteknologian laajaa käyttöönottoa ja tuovat merkittäviä tehokkuusetuja sen käyttäjille. Lukuisia toimivia käyttökohteita löytyy jo nyt.

Miksi lohkoketjuteknologia ei jo ole täällä?

Lohkoketjuteknologia on vielä alussa ja lienee odotustensa osalta täynnä hypeä, joka laimennee realiteettien tullessa esiin ja kilpailevien perinteisten menetelmien jarruttaessa kehitystä. Tuottavien ratkaisujen löytäminen laajassa mitassa saattaa kuitenkin olla hyvinkin lähellä. Kuka kaipaakaan auton tai asunnon oston ikäviä lainajärjestelyjä, jos saman palvelun saa muutamassa hetkessä suoraan kännykän avulla samalla kun ostaja ja myyjä neuvottelevat keskenään. Jo nyt nettiraha liikkuu ja vuokra-asunnon tai autokyydin voi hankkia kännykällä suhteellisen vaivattomasti. ❖

KARI STORCKOVIOUS

Runopiiri käynnistyy

Suomen 100. itsenäisyysvuoden kunniaksi perustamme myös runopiirin Suomalaisen Klubin moninaisten kulttuuriharrastusten joukkoon.

Runopiirin ensimmäinen tapaaminen pidetään maanantaina 18. syyskuuta 2017 Helsinki-salissa alkaen klo 17.00.

Runopiirin "vetäjänä" ja puheen-

johtajana toimii klubiveli, taiteilija Timo Närhinsalo ja käytännön junailuista vastaa Pentti Mettälä.

Runopiirin tavoitteena on koota yhteen kaikki runoudesta kiinnostuneet Klubin jäsenet. Vapaamuotoisissa tilaisuuksissa perehdymme suomalaiseen runouteen, jokaisella on siellä tilaisuus myös esittää ja toivoa omia mielirunojaan. Lisäksi tulemme kutsumaan kokouksiimme ulkopuolisia esiintyjä ajatuksella "tämän runon haluaisin kuulla". Runopiiri tulee kokoontumaan aluksi joka toinen kuukausi.

Toivomme runsasta osallistumista ensimmäiseen tapaamiseen 18.9.2017.

Tila ym. järjestelyjen johdosta pyydämme runopiiristä kiinnostuneita ilmoittamaan kiinnostuksensa sähköpostilla pentti.mettala@kolumbus.fi

terveisin
Heikki Hult
kulttuuritoimikunnan pj

MAUNO KOIVISTO 1923-2017

MATTI VILJANEN
puheenjohtaja

Tasavaltamme 9. Presidentti on poissa. Presidentti Koivisto edusti uudistusta ja avoimuutta pitkään jatkuneen Kekkos-kauden jälkeen. Minä koin presidentti Mauno Koiviston suurena isänmaan ystävänä. Hän oli joutunut rintamalle 17-vuotiaana nuorukaisena ja taisteli L. Törnin joukoissa isänmaataan puolustaen. Sodan jälkeen hän osoitti oivaa kansalaiskuntoa opiskelemalla työn ohessa tohtoriksi asti. Määrätietoisuus ja voimakas tahto viitoittivat Koiviston tietä. Sitten tasavallan presidenttinä Mauno Koivisto ohjasi Suomen länteen, opetti parlamentarismia ja saattoi maamme EU-jäsenyyteen. Kunnioitamme kiitollisina suuren valtiomiehen elämäntyötä ja myötäelämme surussa.

TALVESTA KESÄÄN

Klubimme kuluneen jakson, talvi-kevät 2017, ohjelma on ollut todella monipuolista ja korkeatasoista. On ollut runsaasti erilaista musiikkiohjelmaa sekä merkittäviin historian tapahtumiin liittyviä esitelmä- ja juhlatilaisuuksia. Erityisesti mieleeni on jäänyt P.E. Svinhufvudin Suomeen paluun juhla ja viimeisin veteraani-ilta. C.G.E. Mannerheimin syntymästä tulee kuluneeksi 150 vuotta 4.6.2017. Teemaan liittyen saimme kokea aivan erityisen esitelmän ja kertomuksen Mannerheimin Aasiaan ulottuneesta ratsastusretkestä 1906-1908. Kristian Nyman oli toteuttanut saman retken. Oli mielenkiintoista havaita valokuvakertomuksista, miten vähän maailma oli toisaalta muuttunut, vaikka oli luonnollisesti alueita, jotka olivat suorastaan räjähtäneet kasvamaan. Kristian Nyman ja kumppanit kohtasivat matkallaan voimakkaan autoritäärisen hallinnon ja kulttuurin. Esityksen jälkeen jäin miettimään omaa maataamme. Maamme on saanut kasvaa ja kehittyä suhteellisen rauhassa ja demokraattisesti. Arvomaaillamme ja itsetuntonne ovat auttaneet meitä torjumaan ahneutta ja itsekkyyttä. Meillä on vielä voimissaan yhteinen tahto ja halu huolehtia kaikista kansalaisista ja hyvinvoinnista. Kulttuurimme kasvattaa meitä ponnistelemaan vastuunkantamiseen kanssaihmisistä.

Helsingin Suomalainen klubi puolestaan tuo ohjelmallaan julki ne arvot, joiden pohjalle Suomi on kasvanut ja kehittynyt. Tällä ohjelmalla me viestimme myös nuoremmille sukupolville henkisen kulttuurimme perinnön vahvistamiseksi

RAVINTOLATOIMINNASTA

Helsingin Suomalainen klubi ostaa ns. vuokrahinnalla jäsenkunnalleen ravintolapalvelut. Klubin ohjelma ja harrastustoiminta tuottaa asiakkaat. Ravintolan tehtävä on osoittaa kykynsä palvella jäsenkuntaamme laadullisesti hyvillä tuotteilla ja edullisilla hinnoilla. Klubin ja ravintolan yhteistyöelin on ravintolajaosto, jonka tehtävänä on huolehtia, että tehtyjä sopimuksia noudatetaan ja ravintolatoimintaa kehitetään. Jäsenkyselyiden perusteella on ollut runsaasti korjattavaa laadun, monipuolisemman tarjonnan ja erityisesti hinnoittelun osalta. Viimeisin kysely osoittaa asioiden parantuneen kohtuullisesti lähes kaikissa mitatuissa, arvioituissa kohdissa paitsi että hintamme koetaan edelleen korkeaksi verrattuna laatuun ja tarjontaan. Ravintolajaosto on pyytänyt eroa tehtävästään. Johtokunta nimesi väliaikaisen toimikunnan ravintolajaoston työtä jatkamaan. Toivon yhteistyön jatkuvan ja kehittyvän sovinnollisesti.

Runsaat kiitokset kaikille klubilaisille osallistumisesta klubin tilaisuuksiin ja harrastuksiin. Erityinen kiitos teille eri toimintojen vetäjille ja toteuttajille ansiokkaasta työstä klubilaisten viihtymiseksi. Kiitän myös koko klubin henkilökuntaa klubilaisten eteen tehdystä työstä ja iloisesta palvelusta!

Nyt on aika kääntää ajatukset kesään ja lomaan. Toivotan teille kaikille oikein onnellista kesää ja rentouttavaa aikaa läheistenne parissa. Suomi 100-juhlavuosi on myös vahvasti esillä tulevan syksyn ohjelmatarjonnassa. Nähdään klubilla!

Kiittäen Matti V.

Suomi on tarina kasvusta ja kehityksestä. Se on kertomus sinnikkydestä ja kekseliäisyydestä, joilla metsiemme puista on jo satojen vuosien ajan jalostettu innovaatioita, työtä ja hyvinvointia.

Metsä on täynnä mahdollisuuksia.

UPM toimii miltei kaikissa maailman kolkissa, mutta juuremme ovat syvällä Suomen metsäisessä maaperässä. Näemme metsässä historiamme, mutta ennen kaikkea tulevaisuuden, jossa puubiomassa tuottaa uusia, kierrätettäviä ja korkealaatuisia vaihtoehtoja uusiutumattomille materiaaleille.

UPM:n Biofore-strategia perustuu uusiutuvan puukuidun monipuoliseen käyttöön innovatiivisella, resurssitehokkaalla ja kestävällä tavalla. Kehitämme uusia liiketoimintoja perustuen laajaan osaamiseemme ja vahvaan asemaamme metsäbiomassan hankinnassa ja jalostuksessa.

www.upm.fi

Suomi
Finland
100

Biotalous innovaatiot

Olemme haastaneet kasvuyrittäjät kehittämään innovaatioita muun muassa sellun- ja paperinvalmistuksessa syntyvien sivuvirtojen hyödyntämiseksi.

100 lukutaitotyöpajaa ammattikouluissa

Tuemme Lukukeskuksen Sanat haltuun -hanketta, jonka tavoitteena on innostaa teknisten alojen ammattikoulujen opiskelijat lukemaan ja parantamaan lukutaitoaan.

Sijoitus tulevaisuuteen

UPM istuttaa vuosittain 50 miljoonaa uutta puuntainta ympäri maailman.

Kevään kuohuja

Kevään kestokeskustelu Klubilla on ollut Klubin teettämä asiakastytyväisyystutkimus. Tutkimuksia on teetetty peräkkäisinä vuosina kaksi samalla konseptilla. Klubin näkökulmasta tärkeintä on ollut määrittää kehityskohteet tyytyväisyyden lisäämiseksi ja toistamalla tutkimus nähdä kehittämissuunnitelmien tuloksellisuus. Tämä näkökulma lienee jäänyt varjoon, kun tutkimustulosten tulkintaan on 'rynnätty' omien vankkojen käsitysten pohjalta ja arvioitu tuloksia omien kokemusten perusteella. Vähemmälle huomiolle on tällöin jäänyt runsaan tuhat jäsenen vastauksista johdetut tulokset.

Vuoden 2015 tutkimuksen pohjalta Klubin luottamushenkilöt ovat laatineet sekä Klubin omaa toimintaa että ravintolapalvelujen kehittämistä koskevat suunnitelmat. Klubin ohjelma- ja harrastustarjonta on moni-

puolistunut ja tilojen käytön kehittämistä on käsitelty arkkitehtijäsenten kanssa.

Tyytyväisyys ravintolapalveluihin on toisessa tutkimuksessa parantunut jokaisessa tyytyväisyyttä mitanessa kysymyksessä. Kehittämiskohteiden

työlistalla olevista asioista, monessa on toteutettu jäsenistöä tyydyttäviä ratkaisuja. Se ei kuitenkaan tarkoita, etteikö kehittämissuunnitelmissa olisi edelleenkin. Erityisesti vakiokävijät (käyvät vähintään joka toinen viikko) käyttävät muita ravintoloita lähes kaksi kertaa useammin kuin Klubiravintolaa. Tutkimustulokset antavat oivan perustan jatkokehittämiseksi. Tavoitetasoa tuleekin nostaa jo nykytilanteessa. Jos se ei nyt onnistu, niin viimeistään kahden vuoden kuluttua.

Omalta osaltani haluan kiittää työnsä lopettaneita Klubin edustajia ravintolajaostossa. Vaikka jaoston työskentely ei ollut yksinkertaista, on heidän kokemuksensa ja panoksensa ravintolapalvelujen kehittämiseksi ollut ensiarvoisen tärkeää tehtyjen jäsen- tutkimusten tulosten hyödyntämisessä. Tutkimustulokset ovat jäsenten luettavissa kotisivuilla.

Kesä 2017

Kiinteistöosakeyhtiön hallitus on yli vuoden ajan suunnitellut alkavana kesä toteutettavaa linjasaneerausosan osaa. Se toteutetaan 2014 tehdyn saneerauslainalla Klubin kesätauon aikana. Remontin yhteydessä toteutetaan saniteettitilojen uusiminen niin Klubin kuin vuokralaisten tiloissa. Klubin alakellarin saunatilat tullaan myös uudistamaan.

Klubin talous on vankalla pohjalla, mutta tämän laajan remontin toteuttamiseksi on tukeuduttava lainanottoon. Lisälainaneuvottelujen tuloksena koko Klubin ja Kiinteistö Oy:n lainakanta järjestellään uudelleen ja päärahoittajapankki vaihtuu. Tämä koskettaa myös koko jäsenkuntaa, kun pankkiyhteydet jäsenmaksuissa ja muissa maksuissa muuttuvat.

Omasta, sihteerin ja klubimestarien puolesta toivotan kaikille hyvää kesää. Syksyn kausi alkaa 14.8. uutispuorolla. Tervetuloa jälleen silloin mukaan.

RAIMO ILVESKERO

Klubi juhli Svinhufvudin kotiinpaluuta

”Vapaan Suomen ensimmäinen poika”

Kirkkoherra Heikki Svinhufvud ja puolisonsa Jaana P.E. ja Ellen Svinhufvudina.

Teatteripedagogi Emma Paju esitti Tekla Hultinia.

Lehdistöneuvos Jyrki Vesikansa

Sopraano Laura Pyrrö.

Juhlavieraat saivat nauttia puheiden ja esitysten lisäksi ajan henkeen sovitettua illallista.

P.E. Svinhufvud palasi Siperian karkotuksesta sata vuotta sitten, keisarin luovuttua kruunusta. Häntä juhlittiin jo matkan varrella. Melkein oikea Svinhufvud otettiin nyt Klubissa juhlallisesti vastaan 29.3. 2017. Olihan P.E.S. klubiveljemme.

Tilaisuus oli sävytetty isänmaallis-kansallisesti (ei nationalistisesti), kuten aiheeseen sopii. Musiikkia, juhlapuhe, kuvaelma, joka tukeutui alkuperäisen paluujuhlan puheteksteihin, lausuntaa ja yhteislaulua. Sali oli täynnä; sekä ohjelman-suorittajissa että kuulijoissa Svinhufvud-suvun jäseniä. ”Vapaa Suomen ensimmäinen poika”: Puheenjohtaja Matti Viljanen siteerasi avaussanoissaan kaupunginvaltuuston puheenjohtajaa Alfred Norrménia, joka näin tervehti karkotuksesta palaajaa. Tunnettiin siis, keväällä 1917, keisarin tukistuttua, Suomi vapaaksi. Ei vielä tiedetty, mitä oli edessä. Eduskunnan nuorsuomalainen entinen puhemies Svinhufvud joka tapauksessa oli jo muodostunut vapaudentahdon symbolihenkilöksi.

Sopraano Laura Pyrrö pianisti Tiina Korhosen säestämänä lauloi (nuorsuomalaisen) Eino Leinon Aamulaulun (sävellys Toivo Kuulan) ja (niin ikään nuorsuomalaisen) L. Onervan Yrtit tummat (sävellys Leevi Madetojan) sekä aarian Laps Suomen, ällös vaihda pois (sävel Fredrik Paciuksen, sanat Z. Topeliuksen) ja Diamantten pä marssnön (sävel Sibeliuksen, sanat J.J. Wecksellin).

Monien valtiopäivien puhemies puhui kollegastaan

Valtioneuvos Riitta Uosukainen aloitti juhlapuheensa siteeraamalla Leinon runoa Maa hädässä, ”Syntyi vapaa Suomen kansa...”. Hän muisti, miten hänenkin lapsuudenkodissaan oli pidetty kunniaa aktivistien Eugen

Kuvaelman oli käsikirjoittanut klubiveli lehdistöneuvos Jyrki Vesikansa ja ohjannut taiteilija Timo Närhinsalo.

Valtioneuvos Riitta Uosukainen.

Taiteilija Timo Närhinsalo professori L.A. Heikelinä.

Schaumanin ja Lennart Hohenthalin perintöä, mummolassa kuunneltiin Jääkärien morsianta. Mieliin nostettiin nyt paitsi Svinhufvudin tinkimättömyys säätyvaltiopäivien puhemiesnä myös hänen itsenäisyyden ajan orientaationsa. Mäntsälän ääriliikkeen pysäytti kokoomuslainen Svinhufvud. Arvostukset ovat vaihdelleet: maailmansotien välikaudella P.E.S. oli kunniaa, vaikkei koko kansan presidentti; sodan jälkeisillä varovaisuuden vuosikymmenillä hänen nimellään ei elämöity (verbin lainasin nyt Urho Kekkoselta); nyt P.E.S:n osakkeet ovat taas nousseet. Radion Suurin suomalainen -kauneuskipailussa, jossa Mannerheim sijoittui ykköseksi, P.E.S. sai kuitenkin vain sijaluvun 67, Uosukainen muistutti. Hän päätti puheensa siteeraamalla Lassi Nummea (Linna vedessä): ”Näissä rajoissa, tällä historian kielekkeellä / olemme yhtä vapaita kuin ajatumme, / ne yhtä vapaita kuin sanamme”.

Kuvaelman oli käsikirjoittanut klubiveli lehdistöneuvos Jyrki Vesikansa ja ohjannut taiteilija Timo Närhinsalo. Puheen asessori Svinhufvudille piti professori L.A. Heikel (Närhinsalo), siihen vastasi juhlan esine itse

(Heikki Svinhufvud), puheen rouva Ellen Svinhufvudille piti toimittaja ja naisasianainen tohtori Tekla Hultin (Emma Paju), ja puhuteltu (Jaana Svinhufvud) vastasi.

Timo Närhinsalo lausui (vanhasuomalaisen) V.A. Koskenniemen runon Leijonalippu. Yhteisesti laulettiin J.H. Erkon Kansalaislaulu (sävel tiettävästi kansansävelmä).

Alkuperäisen vastaanottotilaisuuden ruokalista ei liene tallella. Hieno päivällinen oli sovitettu ajan henkeen: sillikaviaari, härnhäntäliemi (10 häntää!), ankanrintaa hanhenmaksakastikkeessa, suklaakakkua. Kahvin kanssa Suomi 100 vuotta -jaloviinaa!

Pöytänaapurini tuomari Eino Svinhufvud (pojanpojan poika) ystävällisesti lähetti tarkistetun vastauksen kysymykseeni, montako tähän vuonna 1574 aateloituun Svinhufvud-sukuun kuuluvaa nimen kantajaa nyt vaikuttaa. 48, joista naisia 31. Entisenä nimenä S. On 13:lla. (Ruotsissa on toinen samanniminen aatelissuku, mutta se ei kuulu nyt tähän.) ❖

Kuvataidematinea

Musiikkia ja kuvataidetta

Klubin kuvataiteilijoiden yhteisnäyttely avajaiset pidettiin 3. huhtikuuta juhlassa. Näyttelyyn oli Markku Valkonen valinnut kolmelta taiteilijalta yhteensä kaksikymmentäviisi teosta. Suomen 100-vuotisen juhluvuoden kunniaksi oli näyttelyyn teemaksi valittu "Kuvia Suomesta".

Markku Valkonen avasi näyttelyä lyhyellä, mutta valaisevalla esitelmällä taiteen merkityksestä ja taideteosten katsomisesta.

Mukiisille osuudesta vastasi Klubin jäsen pianotaiteilija Marko Hilpo. Hän soitti myös omiensa ohjensa mukaan impressionistiseksi luonnehdittua musiikkia.

Tätä ette nähneet

Osa taiteilijajäsenistä, jotka olivat mukana näyttelyn ripustamisessa saivat ihailla Valkosen kokemusta ja ammattitaitoa teosten ripustamisessa. Teoksia ei tosiaankaan vain ripustettu seinille, vaan ne aseteltiin ja sommiteltiin toimivaksi kokonaisuudeksi, jossa värit, aiheet ja koot määrittivät niiden paikat.

Onnistuneen tilaisuuden isäntänä oli ryhmän vetäjä Antti Virkkunen. ❖

Antti Virkkunen toimitti vieraat tervetulleiksi ja jakoi puheenvuorot.

Antti Lassila kertoi elävästi tiestään kuvataiteen tekijäksi.

Lasse Kempas muisteli uraansa "kymmenen" minuuttia kestäneellä rehevällä puheella.

Jorma Wartiovaara lumosi kuulijat kuvaelamalla näyttelyä kuin sävellystä.

Markku Valkonen ja taustalla taitavasti sommiteltu taulujen kokonaisuus.

Marko Hilpo "väritti" musiikillaan.

Yrjö Klippi kertoi graafisen suunnittelijan näkemystä taiteen katsomisesta ja kokemisesta.

Ratsain halki Aasian

– Kristian Nyman kertoi matkastaan Mannerheimin reittiä

Klubilla oli tarjolla vauhdikasta kerrontaa ja ainutlaatuisia kuvia kun agronomi Kristian Nyman esitelmöi 11. toukokuuta matkastaan Kirgisiassa Oshista Kiinan Pekingiin vuosina 2006–2007.

Nyman kumppaneineen teki matkansa ratsain sata vuotta sen jälkeen, kun eversti Gustaf Mannerheim teki kuuluisan tiedusteluretkensä.

Myös Nymanin reitti kulki halki vaa-rojen ja vaikeuksien, jokien ja vuorien, aavikon ja jäätikön.

Kristian Nyman (oik.) ratsaili Kirgisiassa matkakumppaninsa Tony Ilmonin kanssa.

Lopussa Taivaallisen rauhan aukiolla syntyi pieni meteli, kun Kiinan viranomaiset hermostuivat seurueen ratsastuksesta Kielletyn kaupungin porteille. He karkottivat Nymanin ja hänen matkakumppaninsa Tony Ilmonin, mutta peruivat kuitenkin päätöksensä.

Tämäkin seikkailu kerrotaan kirjassa, jota Nyman valmistelee matkastaan.

Ilta kuului Mannerheimin syntymän 150-vuotisohtelmaan. Isäntänä toimi Heikki Hult. ❖

Sananvapautta on aina koeteltu

Klubin sananvapaussillassa kuultiin pitkän linjan journalisteja maanantaina 21. maaliskuuta. Keskustelun alusti Risto Uimonen ja kommenttipuheenvuorot käyttivät Janne Virkkunen ja Jarmo Mäkelä. Yhteen laskettuna pelissä oli pitkälti yli sata vuotta journalistista kokemusta.

Uimosen ura ehti kulkea BBC:n suomenkieliseltä puolelta Turun Sanomiin, Maikkariin, Hesarin pääkirjoitustoimitukseen ja sieltä Kalevan päätoimittajuuteen. Virkkunen teki koko uransa Hesarissa ja oli yli 19 vuotta lehden vastaava päätoimittaja. Mäkelä aloitti liberaalien Polttopisteessä ja siirtyi sieltä Yleisradioon.

Niinpä ei ollut ihme, että Klubin täysi sali sai kuulla suomalaisen sananvapauden pitkää linjaa. Uimosen esityksestä kävi ilmi, että poliitikot ovat aina koetelleet sananvapautta. Hän ei unohtanut Kalevi Sorsaa, Mauno Koivistoa tai Paavo Lipposta eikä Matti Vanhasta tai Juha Sipilää, joka sai kuulla kunniansa puuttumisesta Yleisradion toimintaan.

Median valta taittui 2000-luvulla

Kiintoisaa oli kuulla Uimosen näkemys nykyhetkestä. Hän katsoi median vallan kasvaneen 2000-luvulle asti, mutta kasvu pysähtyi, kun median bisnespohja alkoi rapautua taantumun, ilmaisten sisältöjen ja yleisösuhteen heikkenemisen takia. Uimonen muistutti, että netin jätti työt vievät mainostuloja Suomessakin medialta.

Sosiaalisen median sisältö riittää Uimosen mukaan monille ammattitoimistusten maksullisten tuotteiden vaihtoehdoksi. Median portinvartija-asema on murtunut, Uimonen tiivistä ja jatkoi: "Itse kukin meistä päättää viime

kädessä, miten arvostaa demokratiaa, miten haluaa sen toimivan ja millaisen roolin haluaa antaa ammattimedialle. Jos media menettää vahvan asemansa, ei ole mitään muuta instituutiota, joka valvoisi vallankäyttöä sekä jäsentäisi ja tulkitseisi professionaalista maailmanmenoa joka päivä kellon ympäri."

Virkkunen muistutti, ettei sananvapaus voi hyvin maailmassa, jossa vain alle miljardi ihmistä elää oloissa, joissa edes voidaan puhua sananvapaudesta. Virkkunenkin arvosteli tiukasti pääministeri Sipilää sotkeutumisesta Ylen asioihin. Virkkusen mukaan yhteisössä ei ole kysymys sananvapauskriisistä vaan johtajuuskriisistä.

Valheestako vaihtoehtoinen näkökulma

Jarmo Mäkelän mielestä on tapahtunut muutos, jossa "on alettu uskoa, että yhteiskuntaamme ja sen toimintaa koskevilla poliittisilla näkemyksillä ei välttämättä ole mitään tekemistä totuuden ja totuudellisuuden kanssa.

Tämän näkökulman mukaan kaikki erilaiset näkökulmat ovat periaatteessa yhtä arvokkaita ja niillä kaikilla on samanlainen oikeus tulla otetuiksi huomioon, Mäkelä sanoi.

Kiintoisasti Mäkelä arveli, että nyt on ryhdytty tasapainottamaan myös totuudellisuuteen perustuvia väitteitä. "Valhe ei kuitenkaan ole mikään vaihtoehtoinen näkökulma: valhe on valhe," Mäkelä kiteytti.

Odotetusti Suomi menetti ykköspaikkansa maailman sananvapaustilastossa myöhemmin. Suomi on nyt kolmas, mikä on sekin hyvä sijoitus, mutta pudotuksesta voi yksin syyllistää mediasuhteissa kokematonta pääministeri Sipilää. ❖

JANNE VIRKKUNEN

Klubin julkaisusarja saa kaksi uutta teosta

■ Klubin juhluvuonna perustettu Klubin julkaisusarja julkaisee harkinnan mukaan Klubin omia ja jäsentensä teoksia. Klubin kulttuuritoimikunta päättää teoksen sopivuudesta tapauskerrallaan.

Toistaiseksi julkaistuja kirjoja on neljä. Numero 5 annettiin hiljattain

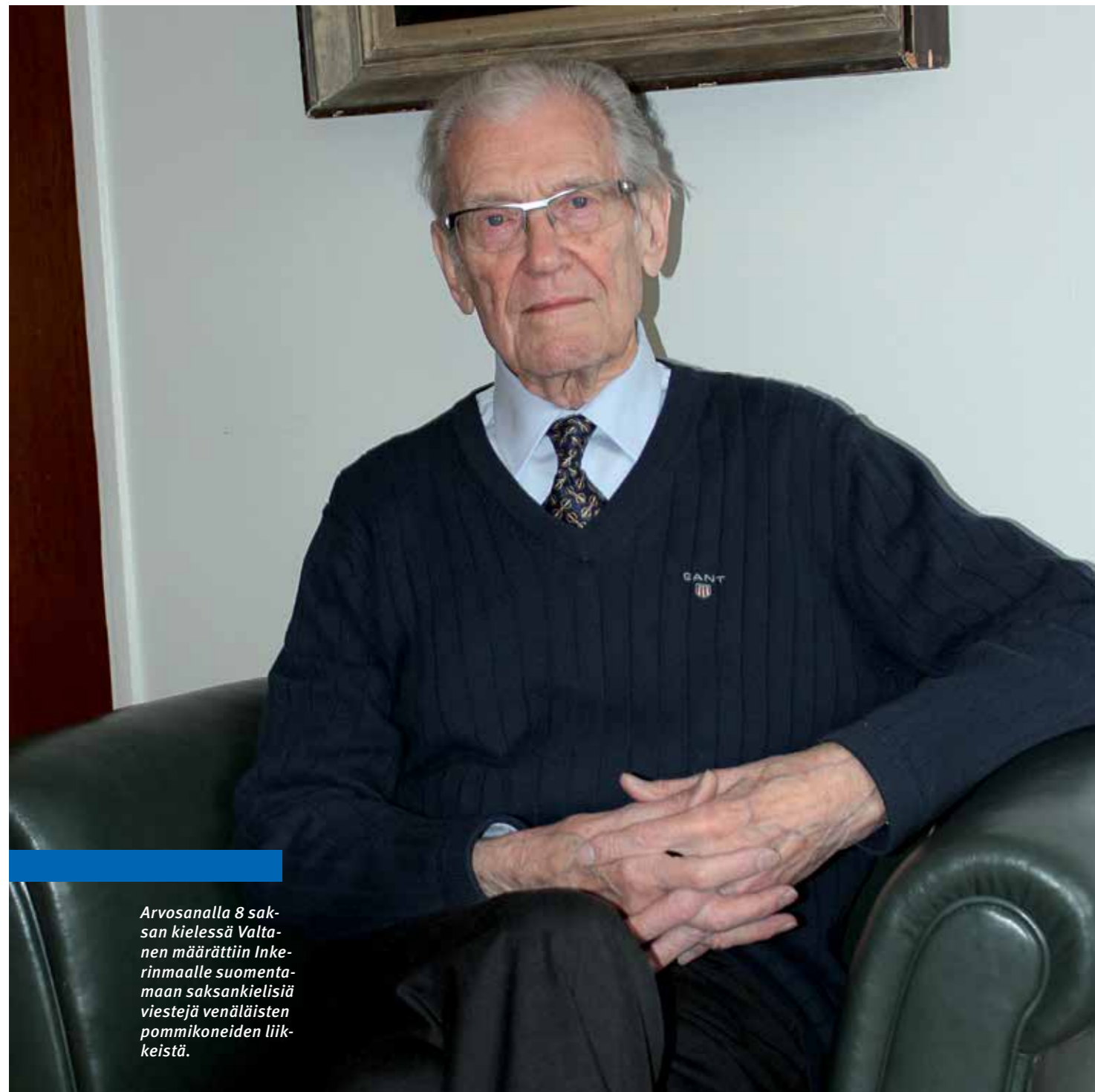
Julkaistulle, Martti Häikiön kirjalle "Suomen leijona – Svinhufvud itsenäisyysmiehenä", josta tulee pian kolmas painos.

Ensi syksynä julkaistaan Lasse Lehtisen Väinö Tanneria käsittelevä teos, "Tanner – itsenäisen Suomen mies." Kirjasta tulee Julkaisusarjan 6. kirja. ❖

Kenraali Jaakko Valtanen:

Sota kosketti jokaista suomalaista

Arvosanalla 8 saksan kielessä Valtanen määrättiin Inkerinmaalle suomentamaan saksankielisiä viestejä venäläisten pommikoneiden liikkeistä.

– Mauno Koivisto oli arvoituksellinen fundeeraaja, joka halusi keskustella ja myös kuunnella. Meillä oli hyvää yhteistoimintaa, Valtanen arvioi Koivistoa.

Puolustusvoimain entinen komentaja Jaakko Valtasen sotilasura alkoi Talvisodan alkaessa Turussa vapaaehtoisena radiomiehenä ja vasta 15-vuotiaana koulupoikana.

Tänään 92-vuotias Valtanen sanoo, on hyvä muistaa, että sota kosketti jokaista suomalaista, ei vain eturintaman sankareita, joiden kautta sodan todellisuutta usein kuvataan.

Valtasen kanssa samaan aikaan toimi nuorena vapaaehtoisena palomiehenä Turussa myös toukokuussa kuollut Presidentti Mauno Koivisto. Paremmiin miehet tutustuivat ja tapasivat säännöllisesti Koiviston presidenttikaudella, jolloin Valtanen oli puolustusvoimain komentaja.

–Mauno Koivisto oli hiukan arvoituksellinen fundeeraaja, joka halusi keskustella ja myös kuunnella. Meillä oli hyvää yhteistoimintaa, Valtanen arvioi.

Koulua ja sota lomittain

Talvi- ja osan Jatkosotaa nuoren sotilaan tie vei välillä takaisin Helsinkiin Norssin penkille. Koulu oli useamman kertaan kuukausia kiinni ja useimmat lukiolaiset sotahommissa. Jatkosodan alkaessa Valtanen lähetettiin radiomieheksi Ahvenanmaalle. Pian tuli kuitenkin siirto. Suomalaisen eteneminen Karjalan kannakselle aiheutti sinne lisäjoukkojen tarpeen. Siellä 16-vuotiaana korpraaliksi ylenettyä Valtasta kohtasi sodan todellisuus. Viipurin eteläpuolisissa Porlammen motissaruomiskuljetukset, haisevat hevosten raadot ja valtaiset sotasaalisröykkiöt tekivät unohtumattoman vaikutuksen. Joutuminen Seinäristön rannikkolinnakkeella mereltä ammuttuun tykistötuleen, oli sekin vaikuttava kokemus sodan todellisuudesta.

Valtasen mieleen on jäänyt myös metsästä löydetyn vaikeasti haavoittuneen neuvostosotilaan saama hyvä kohtelu ja nopea hoitoon toimittaminen. Miestä ei kohdeltu vihollisena vaan enemmänkin kohtalotoverina.

Valtanen sanoo myös, että sota ei koettu vain tulirintamalla, vaan se kosketti kaikkia kansalaisia. Kotirintamalla elämä oli paljolti naisten varassa ja siellä elettiin kaikkien tarvikkeiden säännöstelyn niukoissa oloissa.

Virosta ja Inkerinmaalta varoitusviestejä

Valtanen lähetettiin Kannakselta aliupseerikouluun josta hän kotiutui alikersanttina takaisin koulun penkille. Kun koulunkäynti keväällä 1942 jälleen keskeytyi, hakeutui Valtanen jälleen asepalvelukseen, jolloin tiedusteltiin hänen saksankielen taitoaan.. Auttavasti saksankielentaitoisena hänet lähetettiin Kun koulutodistuksen numeroksi ilmoitettiin kahdeksan, majuri sanoi, se riittää.

Viipurin valloitus 1941 aiheutti lisäjoukkojen tarpeen Kannakselle, jossa myös 16-vuotista Valtasta odotti sodan todellisuus ja sen raadollisuus.

Ja niin Valtanen samanikäisten radiomiesten perustamaan suomalaista radioasemaa ensin Viron Narvan kaupunkiin ja sieltä myöhemmin Inkerinmaan rannikolle. Asema oli saksalaisen ilmavalvonta-aseman alueella ja sen huollettavana. Suomalaisen asemalta lähetettiin saksalaisen ilma-

valvonnan havaintoja mm Helsinkiin ja siten tehtiin aikaisempaa pidempi varoitus aika mahdollisten pommitusten varalta.

Vuonna 1943 oli Valtasen ikäluokalla kutsuntojen aika. Alikersantti Valtanen vapautettiin alokaskoulutuksesta ja hän jatkoi palvelusta radioaliupseerina

Helsingin edustan rannikkolinnakkeilla. Vuoden 1944 alussa hän suoritti reserviupseerikurssin Merisotakoulussa ja kesäkauden 1944 hän toimi tulenjohtovänrikkinä

itäisen Suomenlahdella. Helsingin suurpommituksissa talvella 1944 Valtanen koti vaurioitui pahoin.

–Kun isäni toimi rykmentin komentajana Äänisen rannikolla ja äitini oli sotilaskotisisareniin ikään rintamalla, sain luvan käydä katsomassa kotiani. Sen kaikki ikkunat olivat päleinä ja huonekalut sekä kodin muut tavarat hujan hajan lattioilla. En voinut muuta kuin lakaista lasisiruja hiukan syrjään, nostaa huonekaluja pystyyn sekä naulata vuodepeitteitä ja huopia ikkunoiden eteen.

Ulkona kun oli yli 20 asteen pakkas ja kova tuuli.

Sotilaan saappaisiin

1944-1946 Valtanen kävi kadettikoulun. Jätettyään sisäänpääsyhakemuksen hän kirjoitti siitä isälleen. Vastauksessaan isä sanoi mm, että kun tulet upseerina toimimaan nuorten miesten esimiehenä ja kouluttajana, muista sotilaallisten tekijöiden ohella ottaa aina huomioon, että alaisesi ovat kaikissa tilanteissa ajattelevia ja tuntevia ihmisiä. Se näkökulma on ollut mielessäni jatkuvasti – sanoo Valtanen. ❖

Kenraali Jaakko Valtanen: Suomen varauduttava vakaviin kriisitilanteisiin

Puolustusvoimien entinen komentaja, kenraali Jaakko Valtanen puhui mahdollisiin vakaviin kriisitilanteisiin varautumisesta Kansallisen Veteraanipäivän juhlassa Suomalaisella Klubilla huhtikuun 27. päivänä

Hänen mukaansa Suomen tulisi hyvissä ajoin varmistaa, että eurooppalaiset ja läntiset ystävämme ovat valmiita auttamaan meitä pysymään "samalla puolella".

– Se olisi turvallisuutemme kannalta viisasta ja vahvistaisi myös kansantaloutemme kriisinsietokykyä. Tiedän ja ymmärrän erinomaisen hyvin, että tämän viisauden tie ei ole helppo kulkea, eikä missään tapauksessa voi tapahtua juoksuvauhdilla, kenraali Valtanen sanoo.

Klubilehti julkaisee Valtasen puheen oleelliset kohdat.

Valtiovalta meni 42 vuotta veteraanien julkiseen tunnustamiseen

Valtioneuvoston tehneen vuonna 1986 päätöksen viettää huhtikuun 27. päivää kansallisena veteraanipäivänä. Kun juhlimme sitä jo kolmannenkymmenennen kerran, on syytä muistaa, että kului 42 vuotta sotiemme päättymisestä, ennen kuin valtiovalta katsoi mahdolliseksi antaa julkinen tunnustus veteraanisukupolvelle sen elämäntyöstä.

Sotimme osallistuneesta lähes 600 000:sta veteraanista oli silloin elossa alle puolet. Nyt heitä on enää jäljellä alle 20 000 ja kaikki – niin kuin tässä salissakin olevat – ovat jo yli yhdeksänkymppisiä. Sotiemme veteraanit haipuvat siis keskuudestamme aivan lähitulevaisuudessa "taivaan tuuliin".

Kesällä 1944 vapautemme oli hiuskarvan varassa

Neuvostoliiton vuonna 1939 aloittama talvinen valloitusota koettiin koko kansamme keskuudessa suurena epäoikeudenmukaisuutena. Vaikka

*Suomalaisen Klubin veteraanit puheenjohtajan kanssa yhteiskuvassa Klubin 30-vuotisessa Veteraanijuhlassa.
Herrat ylärivissä vasemmalta oikealle, Osmo Lares, Eino Papinniemi, Pentti Kouti, Hans Zeitlinger, Matti Viljanen, Paavo Hyvärinen, Ossi Runne, Jaakko Estola, Johan von Fieandt
Alarivi vasemmalta oikealle Heikki A Reenpää, Jaakko Valtanen, Antti Henttonen, Aimo N.K. Viitala, Antero Kallio, Matti Kankaanpää ja Pentti Sauro.*

itsenäistymisemme vuosiin liittyvät veriset tapahtumat raastoivat ja jakoiivat vielä ihmisten tuntoja, yhteiskuntamme nopean edistymisen tulokset olivat liian hyviä luovutettaviksi ilman vastarintaa. Rauha solmittiin lopulta ankarin ehdoin. Jatkosodan alkuaikoina Talvisodan menetykset ylläpitivät kansalaisten mielissä ymmärrettäviä toiveita menetettyjen alueiden takaisin saamisesta. Toivei-

den rauettua, tulirintaman ja kotirintaman ankarat koettelemukset pitivät kuitenkin yllä sisäistä yhteenkuuluvuuttamme. Emme olleet valmiita vaihtamaan suomalaista elämänmuotoamme, kun sitä tykkien ja panssareiden voimalla meille uudelleen tyrkytettiin. Kesällä 1944 vapautemme säilyminen oli hiuskarvan varassa. Viiden ratkaisevan taistelumenestyksen tuloksin saimme lopulta vastus-

tajamme luopumaan yrityksestään maamme alistamiseksi.

Joutuimme kuitenkin maksamaan tästä valtavan hinta. Sankarihautoihin laskettiin ja sotakentille jäi lähes 100 000 kaatunutta, elämänikäisiä sotavammoja kärsimään jäi toiset 100 000, 30 000 sotaleskeä suri puoli-soitaan ja isäänsä kaipasi noin 5 000 sotaorpoa. Yli 70 000 lasta lähetettiin turvaan ulkomaille ja lopuksi yli

400 000 suomalaista joutui jättämään kotinsa ja asettumaan uusille asuinsijoille. Luvut ovat silloiseen alle neljä miljoonaiseen kansaamme suhteutettuina lähes käsittämättömän suuria.

Pohjoismainen kansanvalta jäi pysyvästi voimaan

Kuluvaa vuotta juhlietaan satavuotiaan isänmaamme juhluvuotena. Sen runsaita tapahtumia ohjaavaksi teemasanaksi on valittu ”Yhdessä”. Se liittyy saumattomasti veteraanisukupolven arvovalintoihin.

Monet syyt ovat vaikuttaneet siihen, että yksityisen ihmisen asema ja merkitys, samoin kuin hänen oikeutensa ja mahdollisuutensa toteuttaa itseään, ovat saaneet hyvin suuren merkityksen. Monet ovat alkaneet jo epäillä, että nopean vaurastumisen etsiminen, erilaisten elämysten ja tunteita kohottavan hyvän ”fiiliksen” korostunut tavoittelu, olisivat muodostuneet liian keskeisiksi hyvän elämän mittareiksi. Ilmiötä on jopa luonnehdittu nuorempien polvien ”menestymisen eetosiksi”. Epäilijät sanovat, että yhteiskuntaa koossa pitävät yhteiset arvot sekä muut yhteisyyttämme tukevat tekijät unohtuvat helposti kehityksen pyörteissä. Vauruserojen selvän kasvamisen, samoin kuin nuorisotyöttömyyden nostattamien eriarvoisuuden ja syrjäytymisen tunteiden, arvellaan kärjistyessään niidenkin haurastuttavan yhteisyytemme siteitä.

Kaikki ne omaksumamme pohjoismaisen kansanvallan arvoihin perustuvat järjestelmät ja laitokset, jotka sodissamme sitkeästi taistelemalla saimme pitää ominamme, ovat siis pysyvästi tallella.

Samalla ne myös uudistavat käsityksiämme ja ajatustottumuksiamme meitä ympäröivästä maailmasta ja sen muutoksista, opettavat erilaisuuden ymmärtämisen ja sen suvaitsemisen tärkeyttä sekä herkistävät omatuntonamme havaitsemaan lähimmäistemme hädän ja avun tarpeet. Suomalaisen yhteiskunnan toimivuus ja sen

Paula Koivuniemi lauloi veteraanien veteraanien ja muiden vieraiden sydämiin.

Veteraani Heikki A Reenpäällä ja veteraanikenraali Jaakko Valtasella riitti yhteistä puhumista.

Aivan viime vuosina Euroopassa ja koko maailmassa on kuitenkin tapahtunut sellaista ennakoimatonta kehitystä, joka on johtanut meidät arvioimaan asemaamme aikaisempaa tarkemmin.

Klubin kuoro tervehti veteraaneja laulamalla Veteraanin iltasoitto -laulun.

antama turvallisuus osoittavat meille jatkuvasti, miten korvaamattoman tärkeä on yhteenkuuluvuuden arvojen ja tekijöiden ymmärtäminen ja niiden elävinä pitäminen. ”Yhdessä”- sanalla on siten suuri sisäistä kestävyyttämme ja omanarvontuntoamme vahvistava sisältö

Ennakoimaton kehitys pakottaa aikaisempaa tarkempaan arvioon

Kanssaihmissiimme ja omaan yhteiskuntaamme suuntautuvalla ”Yhdessä”- käsitteellä on myös meistä ulospäin katsova ja ulottuva merkitys. Olemme vähäväkinen, syrjäisessä Itämereen työntyvässä niemessä elävä ja vaikeasti ymmärrettävä ”erakkokieltä” puhuva kansa, joka ei oikeastaan millään elämisen alueella tule enää toimeen yksin tai omavaraisesti.

Vuosisatainen kohtalomme on ollut elää idän ja lännen valtakeskusten valtapyrkimysten kohteena. Historiamme käännekohtissa olemme kuitenkin aina halunneet pitää eurooppalaisuuden ja länsimaisen demokratian tarjoamia elämisen edellytyksiä meille sopivimpina. Mutta maantieteellistä

asemaamme emme voi toiseksi saada. Taitavasti olemme kuitenkin kuluneen sadan vuoden aikana onnistuneet luovimaan olemassaolomme ja turvallisuutemme karikkoisilla vesillä. Aivan viime vuosina Euroopassa ja koko maailmassa on kuitenkin tapahtunut sellaista ennakoimatonta kehitystä, joka on johtanut meidät arvioimaan asemaamme aikaisempaa tarkemmin.

Lännestä ennakkoon apu ”pysy samalla puolella”

Eduskunnan käsiteltäväksi annetussa puolustuselonteossa todetaan, että Suomen sotilaallinen toimintaympäristö on muuttunut, että sotilaalliset jännitteet Itämeren alueella ovat lisääntyneet ja että sotilaalliseen voimankäyttöön tai sillä uhkaamiseen on varauduttava.

Veteraanisukupolvien ankarien kokemusten perintö on, että pienen maan turvallisuuspolitiikan tärkein tehtävä ja päämäärä on pyrkiä kaikkiin keinoin ennakolta estämään joutumissamme sotilaallisesti uhatuksi tai sotilaallisen selkkauksen osapuoleksi. Kylmän sodan aikana onnistuimme vai-

keasta YVA-sopimuksesta huolimatta rakentamaan ulkopoliittikkamme sellaisen puolustusjärjestelmän, joka toimintakyvyllään ja valmiudellaan viestitti ulospäin uskottavasti, että sotilaallisen voiman käyttö maattamme kohtaan johtaisi niin suuriin tappioihin, että se olisi kannattamatonta saavutettavaan hyötyyn nähden.

Tällaista viisasta ennalta ehkäisevää turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaa olemme yleisen asevelvollisuuden tuella rakentaneet jatkuvasti - ja parhaillaankin. Sen johdonmukaiseksi toteuttamiseksi meidän tulisi mahdollisten vakavien kriisitilanteiden varalta myös hyvissä ajoin varmistaa, että eurooppalaiset ja läntiset ystävämme ovat silloinkin valmiita auttamaan meitä pysymään ”samalla puolella”. Se olisi turvallisuutemme kannalta viisasta ja vahvistaisi myös kansantaloutemme kriisinsietokykyä. Tiedän ja ymmärrän erinomaisen hyvin, että tämän viisauden tie ei ole helppo kulkea, eikä missään tapauksessa voi tapahtua juoksuvauhdilla. ❖

*Uskottavuutemme
meni, jos ryhtyi-
simme esimerkiksi
vaatimaan Venäjä-
pakotteiden purka-
mista edes osittain,”
Lipponen linjasi.*

Paavo Lipponen:

SUOMI ON LÄNSIMAA epävarmassa maailmassa

Paavo Lipponen oli 4. toukokuuta Klubin ulkopoliittisen illan tähtivieras, joka veti ison salin täyteen kiinnostunutta yleisöä. Saimmekin kuulla lipposmaisen yhteenvedon Suomen ja maailman tilanteesta. Lipponen päätti esityksensä varoittamalla Suomea lipsumasta harhapoluille Venäjä-suhteissa.

Lipponen vaikutti olevan hyvin toipunut alkuvuoden sydämen ohitusleikkauksesta, vaikka paluu arkeen onkin pitänyt hänet poissa julkisuudesta. Klubin tilaisuus oli ensimmäinen julkinen esiintyminen. Lipposen linja oli entisellään.

Harhailijoita harmaalla vyöhykkeellä

”Kaikille ei ole kirkastunut, että Suomi on länsimaa, EU:n lojaali jäsen. Suomi ei ole idän ja lännen välissä. Tämä lähtökohta on ehdoton edellytys sille, että Suomi voi presidenttinsä johdolla edistää rakentavaa dialogia Venäjän kanssa. Suomi ei ole heikko lenkki. Uskottavuutemme meni, jos ryhtyisimme esimerkiksi vaatimaan Venäjä-pakotteiden purkamista edes osittain,” Lipponen linjasi.

Suomen entinen pääministeri näki niin sanotulla harmaalla vyöhykkeellä harhailijoita. Lipposen mukaan

pitää ymmärtää, että Suomen etujen mukaista ei ole milloinkaan lipsua kahdenvälisyyteen tai alueellistamiseen Euroopan turvallisuutta koskevissa asioissa. Itämeren tilannetta on käsiteltävä Naton ja Venäjän välillä ja tai Etyj:n (Euroopan turvallisuus- ja yhteistyöjärjestö) elimissä, Lipponen tiivistä.

Maailmantilannetta Lipponen piti epävarmana ja siihen liittyy hänen mukaansa myös vakava suursodan riski Aasiassa. Maailmantalouden epävarmuutta lisää Lipposen mukaan Yhdysvaltojen uuden presidentin Donald Trumpin ailahtelevuus ja kauppapoliittinen ”America first”-politiikka.

Euroopan Unioni kamppailee Lipposen mukaan vaikeuksissa ja valmistautuen Brexit-neuvotteluihin. Venäjä vahvistaa asevoimiaan ja demonstroi niiden avulla valtaansa, Syyrian kriisissä odotetaan Venäjältä panostusta ratkaisun löytämiseksi, Lipponen

”Kahden nopeuden unionissa Suomen valinta on Lipposen mukaan selvä: on oltava ydinryhmässä Saksan-Ranskan akselin tuntumassa.”

Pertti Torstilan vetämässä ulkopoliittikan illassa esiintyi Eurooppa-linjallaan vakaasti pysytellyt entinen pääministeri, jota kuunneltiin tarkasti.

sanoi ja jatkoi, ettei ukrainan kriisin ratkaisua ole näköpiirissä.

Itä-Euroopan autoritaarisuus muodostuu EU:n vedenjakajaksi

Eurooppalaisten arvojen näkökulmasta Lipponen piti huolestuttavana autoritarismin etenemistä Turkkiin, Etelä-Afrikkaan ja Filippiineille.

Euroopan unioni on Lipposen mielestä toipunut nopeasti Brexit-shokista, mutta suureksi vedenjakajaksi alkaa EU:ssa muodostua Itä-Euroopan vajoaminen monen maan historiasta tuttuun taantumukseen, autoritaariseen hallintoon.

Lipponen uskoi, että Ranskan vaalien jälkeen ja viimeistään syksyn Saksan vaalien jälkeen Ranskan ja Saksan akseli alkaa uudelleen vahvistua. Ranskan vaalit päättyivätkin 7. toukokuuta Emmanuel Macronin voittoon ja

nyt näyttää siltä, että Angela Merkel saattaa hyvinkin voittaa Saksan, joten aihetta optimismiin unionissa on.

Miten 27 maata pysyy koossa kärkijoukon tiivistäessä yhteistyötään

”On varauduttava sellaiseen positiiiviseen skenaarioon, että Ranskan, viimeistään Saksan vaalien jälkeen alkaa tapahtua. Nämä keskeiset maat vahvistavat keskinäistä akseliaan ja linjaavat unionin kehittämistä pitkälle eteenpäin,” Lipponen sanoi ja täsmensi, että tuohon tilanteeseen Suomen hallituksen on valmistauduttava. ”Kysymys on ns. kahden Euroopan visiosta.”

Suurena haasteena EU:lle Lipponen näki sen, kuinka onnistutaan pitämään 27 jäsenmaan unioni koossa samalla kun kärkijoukko haluaa tii-

vistää yhteistyötään ennen kaikkea EMU:n puitteissa. Laajentumiseen törmätään Lipposen mukaan Länsi-Balkanilla nyt kun Turkki ei ole ajan-kohtainen.

Ulkorajojen kontrollion erityisen tärkeää

EU-keskusteluun kuuluvat pelot federalistisesta kehityksestä Lipponen torjui, sillä yhteistyötä tiivistetään hänen mukaansa nykyisten perussopimusten puitteissa. Saksan asemaa Lipponen piti keskeisenä. Lipponen asettui myös tukemaan Saksan vaikutusvaltaisen valtiovarainministerin Wolfgang Schäublen näkemyksiä eurooppalaisesta syyttäjainstituutiosta, puolustusyhteistyöstä sekä yhteisistä ulkorajavalvontajoukoista. Erityisen tärkeänä EU:n uskottavuudelle Lipponen piti ulkorajojen kontrollin saavuttamista.

EU-keskustelussa on pelätty unionin taipuvan Ranskan ja eteläisten maiden haluamaan tulonsiirtounioniin, jossa maksajina olisivat pohjoiset jäsenet. Lipponen viittasi entisen Britannian Saksan suurlähettilään Sir Paul Leverin tuoreeseen Saksa-kirjaan, jossa brittidiplomaatti todistaa, ettei Saksa tule milloinkaan suostumaan tulonsiirtounioniin.

Suomalainen EU-keskustelu on olematonta

Lipponen arvosteli tiukasti suomalaista EU-keskustelua, jota hän piti olemattomana. Se ei näytä kiinnostavan suuria eikä pieniä puolueita, ei edes mediaa, jossa keskitytään hakemaan vastakkainasetteluja ja muutenkin vöyhöttämään asioilla.

Suomen kaksinkertainen pääministeri ja EU-politiikan arkkitehti muistutti jälleen kerran komission merkityksestä pienelle maalle. Kahden nopeuden unionissa Suomen valinta on Lipposen mukaan selvä: on oltava ydinryhmässä Saksan-Ranskan akselin tuntumassa. Lipponen muistutti, kuinka vaikea ydin-käsite on keskustajohtoiselle hallitukselle. ”Vaikeata on ollut ymmärtää, että Suomen pysyvä kansallinen etu vaatii asettumista lähelle Saksaa. Siitäkin minua pilkattiin 1990-luvulla.”

On turha kuvitella, että voisimme ankkuroitua pohjoismaiseen ryhmään, sillä se on aivan liian hajanainen, Lipponen sanoi ja jatkoi pitämällä käsitämättömänä yhä ilmeneviä käsityksiä ”maamme kuulumisesta Britannian kanssa samaan ryhmittymään”.

Pertti Torstilan vetämässä ulkopoliittikan illassa esiintyi Eurooppa-linjallaan vakaasti pysytellyt entinen pääministeri. Kaiken kaikkiaan saimme hyvän yhteenvedon Suomen asemasta ja paikasta epävarmassa maailmassa. ❖

Kirjoitus perustuu Ulkopoliittikan illan vieraan Paavo Lipposen puheenvuoroon 4. huhtikuuta. Tilaisuuden isäntänä toimi Pertti Torstila

”On turha kuvitella, että voisimme ankkuroitua pohjoismaiseen ryhmään, sillä se on aivan liian hajanainen.”

”Maailmantilannetta Lipponen piti epävarmana ja siihen liittyy hänen mukaansa myös vakava suursodan riski Aasiassa.”

Liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner:

ÄLYKÄS SÄÄNTELY luo tilaa innovaatioille

Tieto mullistaa liikenteen. Asiakas nousee ykkössijalle ensi kertaa liikenteen historiassa.

Nämä arviot esitti liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner Klubin lounasvieraina 10. huhtikuuta.

Valtakunnan politiikan eturiviin Berner astui keväällä 2015, kun hänet valittiin eduskuntaan keskustan listan sitoutumattomana ehdokkaana.

Seuraavaksi Juha Sipilä (kesk) pyysi häntä liikenne- ja viestintäministerin tehtävään.

Siviilissä Berner, 56, on yrittäjä, sisustamiseen erikoistuneen Vallila Interiöin pääosakas ja hallituksen puheenjohtaja.

Espoolainen kauppatieteiden maisteri on toiminut useiden yritysten ja järjestöjen luottamustehtävissä, muun muassa Perheyrittäjien liiton hallituksen puheenjohtajana vuosina 2009–2011.

Hän johtaa edelleen puhetta Uuden Lastensairaalan Tukisäätiön hallituksessa.

Vähän Yleä – ja vähän liikennettä

”Juha Sipilä sanoi minulle, että liikenne- ja viestintäministerin tehtävään kuuluu vähän Yleä – ja vähän liikennettä”, Berner kertoi.

Ilmaisu ”vähän liikennettä” oli selvästi varsinainen understatement.

Kun Berneriin henkilöitynyt liikennepalvelulaki – aikaisemmalta nimeltään ”liikennekaari” – oli maaliskuussa 2017 eduskuntakäsittelyn loppusuoralla, taksinkuljettajat protestoivat näkyvästi uudistusta vastaan.

Lakia taksien mielenosoitukset eivät pysäyttäneet, mutta tuloksena oli kaksi suurta ruuhkaa Helsingin keskustassa.

Uudessa laissa on muitakin vaikutuksia kuin se, että taksilupien määrän ja kyytien hinnan säännöstely loppuu.

Bernerin mukaan uuden lain tärkeä tavoite on toteuttaa ”liikenne palveluna” -konsepti, joka sisältyy Sipilän hallituksen ohjelmaan.

Laki kokoo yhteen liikennemarkkinoiden kaikki pykälät. Sen tavoitteena on edistää liikenteen digitalisaatiota ja uusien palveluiden kehittämistä.

Laki esimerkiksi velvoittaa alan yritykset avaamaan kaikille liikennepalveluja koskevat olennaiset tiedot, joihin kuuluvat vaikkapa taksin tai Uber-auton arvioitu saapumisaika ja palvelun hinta.

Yksi ministeri, uusi organisaatio

Liikenneministeriö muuttui liikenne- ja viestintäministeriöksi (LVM) vuonna 2000. Vuonna 2007 ministeriössä otettiin käyttöön kahden salkun järjestelmä: tehtävät jaettiin liikenneministerin ja viestintäministerin kesken.

Anne Berner on siis ensimmäinen

ministeri moneen vuoteen, joka on koko LVM:n johdossa.

”On viisasta, että on vain yksi ministeri, koska liikenne ja viestintä integroituvat yhdeksi kokonaisuudeksi”, hän sanoi.

Myös ministeriön organisaatio on uudistettu vastaavasti. LVM ei enää jakaudu kahtia liikenne- ja viestintäpolitiikan tekijöihin, vaan ministeriöllä on nyt kolme vastuualuetta: palvelut, verkot ja tieto.

Tieto mullistaa liikenteen pelikentän

Berner korosti, että liikenteen historiassa valtio oli pitkään voimatekijä numero yksi. Nyt muutosten syyt ovat muualla, ja osa muutoksista on ”disruptiivisia” – siis sellaisia, että ne muuttavat koko pelikentän.

Bernerin mukaan tieto on liikenteen mullistusten tärkein lähde. Tiedosta on tullut ”viides liikennemuoto” tie-, vesi-, raide- ja ilmaliikenteen rinnalle.

Moni matkustaja käyttää jo nyt kännällä reaaliaikaista hinta- ja aikataulutietoa ja myös maksaa sillä liput.

”Politiikka on tehtävä, jonka kiteytän uudistamisen tehtäväksi”, Anne Berner sanoi Klubilla 10. huhtikuuta.

”Kuluttajan oikeus säilyttää matkapuhelinnumeronsa oli viimeinen niitti, joka todella vapautti telekilpailun”,

Ministeri Anne Bernerin vastuulla hallituksessa ovat myös pohjoismainen yhteistyö ja Ahvenanmaan asiat.

Seuraava askel on matkaketju-palvelu, joka tarjoaa asiakkaalle eri yritysten ja liikennevälineiden palvelut samassa paketissa. Bernerin mukaan matkaketjujen elinehto on se, että lippu- ja maksujärjestelmät ja niihin liittyvät tietojärjestelmät pelaavat yhteen.

Esimerkiksi VR pilotoi keväällä 2017 matkaketjuja, jotka yhdistävät juna-matkat muuhun joukkoliikenteeseen.

”Ensimmäistä kertaa liikenteen historiassa asiakas on nyt keskiössä”, Berner sanoo.

Markkinat avataan pakon edessä

Suuri kysymys on se, syntykö uusia palveluita ja markkinoita spontaanisti vai tarvitaanko siihen ”mahdollistavaa lainsäädäntöä”.

Bernerillä on tähän vastaus. ”Ei elinkeinoelämä halua muutosta. Uusia markkinoita ei avata kuin pakon edessä.”

Siispä yhteiskunnan on paimennettava yrityksiä. Menetelmä on velvoit-

tava lainsäädäntö, jollaisella telemarkkinat avattiin 1990-luvulla.

”Kuluttajan oikeus säilyttää matkapuhelinnumeronsa oli viimeinen niitti, joka todella vapautti telekilpailun”, Berner muistelee.

Tästä kokemuksesta on otettu oppia liikennepalvelulain valmistelussa. Bernerin mukaan uusi laki toisaalta purkaa lainsäädäntöä ja vapauttaa markkinoita, mutta toisaalta se on sikäli ”kovaa lainsäädäntöä”, että se sisältää konkreettisia velvoitteita alan yrityksille.

Tarvitaan kokeilevaa kulttuuria

Bernerin mukaan liikenteen uudistamisessa tarvitaan myös ”kokeilevaa kulttuuria”.

Hän viittaa robottiautoihin ja muihin ”autonomisen” eli itseohjautuvan liikenteen pilottiprojekteihin.

”Suomikin voi olla älykkään liikenteen edelläkävijä”, hän sanoi.

Viime aikoina Suomen telakkateollisuus on ollut hyvässä vauhdissa.

Yksi alan uutisista oli äsken se, että Rolls-Royce keskittää etäohjattavien ja itseohjautuvien laivojen tutkimus- ja kehityskeskukseksi Suomeen.

Niinpä Suomi on antanut poikkeuslupia esimerkiksi laivojen robottiohjauksen kokeiluihin, vaikka lainsäädäntö ei mahdollistakaan miehittämättä liikennettä.

Väylien korjausvelka pitää maksaa

Berner korostaa, että myös liikenteen infrastruktuurista eli väylistä täytyy pitää huolta.

Vuonna 2016 LVM arvioi, että liikenneväylien niin sanottu korjausvelka nousee 2,5 miljardiin euroon. Korjausvelka tarkoittaa summaa, joka tarvitaan rapistuneiden väylien saamiseksi hyvään kuntoon.

”Tällä hallituskaudella korjausvelkaa vähennetään lähes miljardi euroa”, Berner sanoi.

”Jotta korjausvelka hoidettaisiin kokonaan, pitäisi investoida vuosittain 300 miljoonaa euroa 10 vuoden ajan.”

Sen jälkeenkin on liikenneväylien korjaamiseen käytettävä 100 miljoonaa euroa vuodessa.

Bernerin mukaan Suomen pitää samalla kyetä investoimaan myös uuteen infraan, jonka avulla maa voi kytkeytyä toisaalta manner-Euroopan, toisaalta arktisen alueen logistisiin virtoihin.

”Päätöksiä pitää alkaa tehdä jo nyt. Tarvitaan 20–30 vuoden visio.” ❖

Kirjoitus perustuu liikenne- ja viestintäministeri Anne Bernerin puheenvuoroon Klubin ministerilounaalla 10. huhtikuuta. Tilaisuuden isäntänä toimi Olli Alho.

UUSI LEXUS IS 300H HYBRID

ITSEVARMAA SUORITUSKYKYÄ

Osoita kykyä ajatella valtavirrasta poikkeavasti. Rohkean muotoilun omaava uusi IS 300h täyshybridi tarjoaa urheilullisen ja hienostuneen ajonautinnon, ilman tarvetta lataukselle. Varustelu on ehdotonta huippua. Vakiona muun muassa täysin portaaton automaattivaihteisto, Bi-LED ajovalot, yliverlainen Lexus laatu ja viimeistely sekä luonnollisesti Lexus-palvelu, joka on valittu jo kahdeksantena vuotena Suomen ehdottomasti parhaaksi*.

Hienostuneinta hybridivoimaa jo 13 vuotta. lexus.fi

*Merkin Merkki 2016

Malli
Uusi IS 300h Hybrid -mallisto alkaen

Kokonaishinta
(sisältää toimituskulut 600 €)
44 58990 €

EU-yhdistetty
kulutus
4,2 l/100 km

CO₂-
päästöt
97 g/km

Teho
kW/hv
164/223

Vapaa autoetu/
Käyttöetu
815/665 €/kk

LEXUS
EXPERIENCE AMAZING

TIEDUSTELULAIT jo nykyisen eduskunnan aikana

halutaan voimaan

Nykymuotoinen Suojelupoliisi (Supo) on perustettu vuonna 1949. Supo toimi osana poliisihallintoa vuoteen 2016, jolloin se siirrettiin suoraan sisäministeriön alaisuuteen. Henkilömäärältään noin 300 työntekijän Supo on nyt olemassaolonsa merkittävimpien muutosten edessä. Huhtikuussa julkistettiin laaja raportti tiedustelulainsäädännön kehittämiseksi. Paketti on lausuntokierroksella.

Poliisineuvos, klubiveli Antti Peltari piti mielenkiintoisen alustuksen kansallisesta turvallisuudesta.

Ehdotettu toimintamalli on hyvin lähellä ns. Ruotsin mallia. Se on kuitenkin toimivampi ja tehokkaampi siksi, että Suomessa yhteistyö puolustushallinnon ja suojelupoliisin tiedustelutoimien välillä sujuu erinomaisen hyvin

Illan alustaja, Suojelupoliisin päällikkö Antti Pelttari (oik.) ja isäntä Heikki Hult

Huhtikuussa julkistettu laaja raportti tiedustelulainsäädännön kehittämiseksi toi nykymuotoisen Suojelupoliisin olemassaolonsa merkittävimpään muutosten eteen. Lausuntokierroksella oleva raportti halutaan eduskunnan käsittelyyn ja uudet tiedustelulait voimaan jo tämän eduskunnan aikana.

Vuonna 1949 perustettu Suojelupoliisi toimi viime vuoteen asti osana poliisihallintoa. Nyt 300 henkilöä työllistävä Supo toimii sisäministeriön suorassa alaisuudessa.

Klubi-illan teema "Kansallisen turvallisuuden tilannekuva" olikin mitä ajankohtaisiin. Alustajavierana ollut Suojelupoliisin päällikkö Antti Pelttari, klubiveli itsekin, totesi, että nykyinen laki suojelupoliisista on OK. Nykyiset toimintavaltuudet eivät kuitenkaan ole ajan tasalla tehtäviin ja tavoitteisiin nähden. Runsaaslukuiselle kuulijakunnalle tuli selväksi, että viranomaisten vakava toive on saada lakipaketti voimaan kiireellisessä järjestyksessä – siis jo istuvan eduskunnan aikana.

Uusi laki sallii tiedustelun jo uhan ilmetessä

Uudistustarpeet perustuvat toimintaympäristössämme tapahtuneisiin vakaviin ja nopeasti edenneisiin muutoksiin. Terroriuhka, Krimin valtaus, Itä-Ukrainan tilanne sekä muun muassa Itämeren turvallisuustilanne heijastuvat myös Suomen kansalli-

seen uhkakuvaan. Pelttari korosti, että useimmat uhkatilanteet syntyvät nykyisin ennakoimattomasti. Hän sanoi myös olevansa väärässä, jos väittäisi, että muutokset jäävät tähän.

Pelttarin mukaan Supon nykyiset valtuudet mahdollistavat tiedustelun vain, jos kyseessä on Suomessa oleva uhka, joka liittyy yksittäiseen tunnistettuun rikokseen tai henkilöön. Lakiuudistus muuttaisi asetelmaa niin, että tiedustelu tulisi mahdolliseksi jo uhan ilmetessä. Suomen siviilitiedustelulainsäädäntö on vertailumaiden tilanteeseen nähden selvästi jäljessä. Supo joutuukin liian usein turvautumaan kansainväliseen yhteistyöhön tarvittavien tiedustelutietojen hankkimiseksi.

Lähdesuoja huomioitu hyvin valmistelussa

Lakipakettia on valmisteltu pitkään. Se on herättänyt myös intohimoja. Median piirissä on epäilty, että lait tulevat murtamaan sille niin tärkeän lähdesuojan. On myös pelätty, että lait heikentävät kansalaisten yksityisen suojaa ja että tavalliset ihmiset sekä heidän keskinäinen viestintänsä joutuisi aktiivisen valvonnan kohteeksi. Poliisineuvos Pelttari korosti, että lähdesuoja-asiat on otettu lakipakettia valmisteltaessa hyvin huomioon. Myös tavalliset kansalaiset voivat olla rauhassa, sillä tiedustelun kohteena ovat vain vakavimmat, kansallista turvalli-

suutta uhkaavat kysymykset ja kohteet. Jokainen tietoliikennetiedustelu tulee edellyttämään oikeuden päätöstä ennen kuin toimiin on lupa ryhtyä, Pelttari vakuutti.

Tiedustelutoiminnalle tulee viranomaisvalvoja, tiedusteluvaltuutettu. Hän toimii itsenäisenä ja riippumattomana viranomaisena Tietosuojavaltuutetun toimistossa tehtäväänään valvoa tiedustelumenetelmien käytön lainmukaisuutta sekä perus- ja ihmisoikeuksien toteutumista tiedustelutoiminnan yhteydessä.

Supon resurssit vähäiset Pohjoismaihin verrattuna

Ehdotettu toimintamalli on hyvin lähellä ns. Ruotsin mallia. Se on kuitenkin toimivampi ja tehokkaampi siksi, että Suomessa yhteistyö puolustushallinnon ja suojelupoliisin tiedustelutoimien välillä sujuu erinomaisen hyvin, Pelttari vakuutti.

Kansainvälisen yhteistyön osalta Suomen tilanne on hyvä. Suojelupoliisilla on tiiviit yhteydet noin yhdeksänkymmenen maan turvallisuus- ja tiedustelupalvelu kansa. Suojelupoliisin resurssit ovat kuitenkin varsin vaatimattomat kansainvälisessä ja pohjoismaisessa vertailussa. Kun Suomessa työskentelee vajaa 300 henkilöä, Ruotsin Säpossa on henkilökuntaa 1200, Norjan PST:ssä 600 ja Tanskan PET:ssä 800.

Käsitellessään turvallisuusuhkia

Ajankohtainen teema, kansallinen turvallisuus, kiinnosti. Klubi-illassa salintäyteinen osanottajakunta.

yksityiskohtaisemmin Pelttari kertoi, että kansainväliseen terrorismiin liittyen Suomessa seurattavien kohdehenkilöiden määrä on jatkuvasti noussut. Lähi-Idän sota-alueille on siirtynyt Suomesta lähemmäs sata henkilöä ja heistä on takaisin palannut parisenkymmentä. Suomessa ei ole kuitenkaan toistaiseksi tehty yhtään langettavaa tuomiota terrorismirikoksista. Hän totesi kuitenkin, että Suomi on maana ollut kasvavassa määrin esillä esimerkiksi ISIS:n propagandassa. Vierastaistelija-ilmiön yleistymisen onkin Antti Pelttarin mukaan yksi tärkeä peruste nostaa uhka-arviota.

Poliisineuvos Pelttari käsiteli mielenkiintoisella tavalla runsaasti mediassa esillä ollut ns. hybridisodankäyntiä – siis vaikuttamista itsenäisten valtioiden ja yritystenkin sisäisiin asioihin. Pelttari halusi korostaa, että kyseessä ei ole uusi asia, vaan varsin vanha vakoilu ja vaikuttamisen kokonaisuus. Ajankohtaiseksi se on hänen mielestään tullut verkkovaihtamisen välineiden yleistymisen johdosta. Perinteinen vakoilukin on Pelttarin mukaan yhä voimissaan ja erityisesti suurvallat harrastavat sitä aktiivisesti. Se kohdistuu edelleen valtioiden päättäjiin sekä näiden lähipiiriin ja nuoriin kykyihin, tuleviin päättäjiin. Vakoilu kohdistuu erityisesti ulkopolitiikkaan liittyviin kysymyksiin, energiapolitiikkaan ja muun muassa huipputeknologiaan.

Tiedustelulakien uudistus lisää kansalaisten luottamusta

Keskustelun aikana Suojelupoliisin päälliköltä kysyttiin, miten kansalaiset hyötyvät tiedustelulainsäädännön uudistamisen seurauksista. Antti Pelttari vastasi ykskantaan, että oman kansallisen tiedustelun saattaminen ajan tasalle tulee varmasti lisäämään kansalaisten luottamusta turval-

lisuusviranomaisia kohtaan sekä vahvistamaan maamme oikeusvaltiona. ❖

Kirjoitus perustuu Suojelupoliisin päällikkö Antti Pelttarin alustukseen 20. huhtikuuta pidetyssä turvallisuuspolitiikan illassa. Tilaisuuden isäntänä toimi Heikki Hult.

SUOMALAISTA OSAAMISTA, SUOMALAISELLE METSÄSTÄJÄLLE

85 GRIZZLY

85 Grizzly on tehty metsästäjälle, joka haluaa kiväärinsä tukin olevan kaunista pähkinäpuuta. Tukin etupäässä ja pistoolikahvan päätylevyissä on tummempia jalopuukoristeet. Aseessa on säädettävät selkeät avotähtäimet ja nopeaan ampumiseen sopiva puoliraskas uritettu piippu.

Lisätietoa Sako 85 ominaisuuksista ja teknisistä yksityiskohdista löydät osoitteesta www.sako.fi.

sako
demand perfection

Teksti: Marja Martikainen
Kuvat: Antti Virkkunen

Kevätlauluja
muilta mailta,
johtajana Pekka
Hapuoja.

Kuoron konsertissa kuului kevät

Suomalaisuutta laulettiin
myös huumorilla, tässä Henrik
Lambergin johdolla.

Irlantilaisessa laulussa Whistlig Gypsy vihellysosoudet soitti poikkihuilulla
Raija Kosonen.

Kevätkonsertti on suosittu ja odotettu tapahtuma.
Yleisö haluaa ylimääräisiä.

Loppuunmyyty konsertti Ritarihuoneella kertoi monta tarinaa suomalaisuudesta.

Ulkona satoi räntää ja lunta, mutta Klubin kuoron kevätkonsertti 10. toukokuuta muistutti, että kyllä niitytkin ennen pitkää vihannoivat. Ritarihuoneen juhlava vaakunasali oli myyty täyteen ja yleisö sai nauttia mieskuorolaulun lisäksi suolaista ja makeaa kahvipöydissä.

Suomen satavuotisjuhlien teemoittamana kevätkonsertin ohjelma kertoi suomalaisuudesta eri vuosikymmenillä. Sibeliuksen Metsämiehen laulusta ja Kantelettaren Sortuneen äänen sanoista kuljettiin sodanjälkeiseen Suomeen ja 1950-luvulle. Kai Hyttisen säveltämässä ja sanoittamassa laulussa "Kun Suomi oli pieni" muisteltiin villasukkia sukkanauhoineen, puusuksia ja selostusta Zatopekin juoksusta.

Matkat osana toimintaa

Konsertin puolivälissä käytiin espanjalaisella osuudella. Muuttolintujen terveiset tulivat kuoron Gran Kanarialle Las Palmasiin tekemältä omakustanteiselta konserttimatkalta, jolle osallistui viime tammikuussa yli 30 laulajaa seuralaisineen.

Konserttimatkan kutsujina olivat Las Palmasin Suomi-Kerho ja AavikonRuusu, joka on kansainvälinen kehitysapujärjestö. Se toimii Länsi-Afrikassa kaikkein köyhimpien parissa ja taistelee nälkää vastaan, edistää terveydenhoitoa ja parantaa koulutusta. Kanarialla järjestön työtä vetää suomalais-espanjalainen pariskunta. Kaikki konserttien tuotot lahjoitettiin kehitysapuun.

Kuorolaiset pyrkivät joka vuosi järjestämään yhteisen matkan jonnekin lämpimään kohteeseen. Lisäksi konsertoidaan kotimaassa. Joulukonsertti pidetään tänä vuonna Kuopiossa sunnuntaina 10. joulukuuta yhdessä Kuopion Mieskuoron kanssa. Helsingin Vanhassa kirkossa järjestettävä joulukonsertti on perjantaina 15. joulukuuta.

Laulua halki vuosikymmenten

Klubin kuoro esittää pääasiassa perinteistä mieskuoromusiikkia, joka ei ole niin työlästä saada hiottua esityskuntoon kerran viikossa pidettävillä harjoituksilla. Kuoron taiteellisen johtajan Henrik Lambergin mukaan tavoitteena on edelleen esittää myös uudempaa musiikkia. Vaikeusasteen nostaminen edellyttää kuitenkin uusia voimia, joita kuoroon on tullutkin jo muutama. Nuoremmat laulajat ovat tervetulleita, etenkin tenoreita tarvitaan laulamaan ylempiä ääniä.

Kuorolaulu on monelle läpi vuosikymmenten kestävä harrastus. Ritarihuoneella huomioitiin pitkäaikaisia kuorojen jäseniä Suomen mieskuorojen liiton kunniamerkeillä. Klubin kuoron kunniajäsen Rainer Friberg sai tunnustuksen 35 vuoden toiminnastaan mieskuoroissa. Kuorolaiset Hannu Kainulainen ja Tuomo Kaasinen palkittiin 50 vuotta kestäneestä kuoroharrastuksesta. ❖

Kirjailija ja toimittaja Heikki Aittokoski Klubilla:

Kuolemantanssi Klubilla

Keskiajan kuvataiteen motiivi "kuolemantanssi" on Helsingin Sanomien toimittaja Heikki Aittokosken uusimman kirjan nimi ja läpikäyvä teema. Toukokuun kirjaillassa klubilla Jukka-Pekka Pietiäinen kyseli miten tämä liittyy kirjan alaotsikkoon "Askeleita nationalismin Euroopassa".

Tietokirjailijoiden toiminnanjohtaja Pietiäinen totesi heti illan alkuun, että näkyvyyttä ja isoja ilmoituksia riittää, kun Helsingin Sanomien toimittaja saa teoksensa oman kustantajan julkaisusarjaan. Aittokoskelle tämän kevään kirja ei ollut ensimmäinen, tuskin viimeinenkään. Klubin kirjaillassakin hän oli jo toista kertaa.

Pietiäinen kysyi kirjoittamisen motiivista: onko kyse siitä, että lehtijuttujen muoto ja fragmentaarisuus ei riitä, kun tulee tarve koota perusteellisempi katsaus?

Heikki Aittokoski torjui ajatuksen, että tietokirja olisi jotenkin arvokkaampi kuin hyvä lehtijuttu. Kummallakin kirjoittamisen muodolla on paikkansa. Hesari ei rahoittanut kir-

Luurankomiehet hakevat jokaisen vuorollaan tanssiin, josta ei voi kieltäytyä. Kuvaako tämä Euroopan nousevaa nationalismia?

jaa. Aittokoski teki kirjansa ottamalla virkavapautta ja hankkimalla stipendejä kuudelta säätiöltä, rahastolta ja muulta yhteisöltä.

- Mutta Helsingin Sanomat kustansi, totesi puheenjohtaja Pietiäinen.

Nationalismin kaksi puolta

Kirjan aihe on mitä kiinnostavin juuri nyt, vaikka Ranskan vaalien jälkeen nationalismi näyttääkin saaneen ainakin väliaikaisesti tyrmäysiskun. Kuitenkin vahvoja merkkejä siitä on yhä, Suomessakin, vahvimmin entisissä Itä-Euroopan maissa.

-Kuolemantanssilla ei ole suoraan tekemistä nationalismin kanssa, mutta symboliikka on päällimmäisenä. Kun nationalismin kanssa pelataan, se on vaarallista eikä voi tietää, mihin se johtaa, Heikki Aittokoski sanoi. Euroopalla on tästä valitettava historia takanaan.

Pietiäinen totesi nationalismilla olevan kaksi puolta – on hyvää ja huonoa nationalismia. Aittokoski sanoi, ettei vuoden työn jälkeen vielä löytynyt kunnan määritelmää, mitä se on. Pietiäinen muistutti, että kuitenkin syntyi 400 sivua tekstiä pienellä pränillä. Hän moitti kirjan lähdeluettelon ja henkilöhakemiston puuttumista, mistä käytiinkin pieni keskustelu, kun näidenkin asiantuntija Jyrki Vesikansa sattui olemaan paikalla.

Nationalismi voi tulla meillekin

Aittokosken ja Pietiäisen keskustelussa tulivat esiin kirjan keskeiset teemat: kirjoittaja katselee laajaa historiaa ja kohtaa yksilöitä, Euroopan pakolaisia ja muuta ruohonjuuren kansaa, seuraa reaaliajassa pakolaisperheen vaellusta turvaan.

-Se saa suorastaan raamatulliset ulottuvuuden, Aittokoski kertoi. Hän yhdistää yksilöiden kohtalot isompiin raameihin, kuten muukalaisvihaan. Berliinin kirjeenvaihtajana hän oli näköalapaikalla Itävallan Jörg Haide-

Kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Heikki Hult kiitti Jukka-Pekka Pietiäistä, jonka vetovastuussa tämä ilta oli toistaiseksi viimeinen kolmen vuoden ansiokkaan työn jälkeen.

rin nationalismin tarkkailuun.

-Jos tämä oli mahdollista Itävallassa, Suomen kaltaisessa maassa, nationalismi voi tulla meillekin, Aittokoski sanoi. Niin kävikin, mutta perussuomalaiset kesytettiin hallituksessa. Kirjoittaja piti tätä menetelmää hyvänä. Nykyajan nationalismin ilmiöitä esimerkiksi Puolassa ja Unkarissa ei torjuta Brysselin komennuksilla, mutta ehkä taloudellisilla sanktioilla.

Nationalismia on pidetty reaktiona globalisaatioon. Pietiäinen muistutti myös sen tuomasta siunauksesta: miljoonat ovat nousseet köyhyydestä keskiluokkaan.

Euroopassa vallitsee epävarmuuksien cocktail

Heikki Aittokoski paljasti salaisen haaveensa rakentaa kronikkaa tämän ajan Euroopasta niin, että tulevat polvet voivat joskus löytää hänen kirjansa ja lukea: tällaista oli vuonna 2016. Samoin hänkin on löytänyt kirjastoista helmiä, kuten kertomuksen siitä kuinka Adolf Hitler itkee Saksan häviötä ollessaan toipumassa myrkykaasusta sairaalassa ensimmäisen maailmansodan loppuvaiheessa.

-Euroopassa vallitsee epävarmuuksien cocktail, joka alkoi finanssikriisistä kymmenen vuotta sitten – nämä vuodet on menetetty. Brutaalit muutokset teollisuudessa ovat vaikuttaneet tavallisen ihmisen arkeen. Maahanmuutto on lisännyt epävarmuutta. Poliitikoilla ei ole helppoja vastauksia, Aittokoski sanoi.

Esimerkkinä myönteisestä nationalismista keskustelussa tuli esiin Skotlanti, missä kansallismielisyys on eteenpäin katsovaa.

-Viiden miljoonan ihmisen kansakunta joutuu elämään siellä vaikean naapurin kanssa, Aittokoski lohkaisi. Hän ei usko, että nationalismin nousu on vielä taittunut, vaikka Ranskassa ja Belgiassa on myönteisiä merkkejä – ja Suomenkin kunnallisvaaleissa.

-Hieno ele oli, kun Ranskan juuri valitun presidentin vaalitulaisuuksissa soi Euroopan hymni Oodi ilolle. EU:ssa on suuria vikoja, mutta siihen ei ole kenenkään ole täytyntä liittyä pakosta. Huonoin nationalismin muoto on kuitenkin Vladimir Putinin nationalismi, jolla on vain demokration kuoret, Aittokoski sanoi.

Ja totesi, että se olisikin sitten ihan oman tarinansa väärti. Keskustelu jatkui iloisissa merkeissä, vaikka Kuolemantanssi on vakava asia. Illan paras lohkaisu kuultiin yleisöpuheen-vuorossa: juuri on ollut voiton päivä eli dagen utan smör.

Lopuksi kulttuuritoimikunnan puheenjohtaja Heikki Hult kiitti Jukka-Pekka Pietiäistä, jonka vetovastuussa tämä ilta oli toistaiseksi viimeinen kolmen vuoden ansiokkaan työn jälkeen. ❖

Kirjoitus perustuu Helsingin Sanomien toimittaja Heikki Aittokosken kirjaan "Kuolemantanssi". Kirjan illassa 9. toukokuuta oli Isäntänä Jukka-Pekka Pietiäinen.

Kun Stalin halusikin sopia

Helsingin yliopiston poliittisen historian professori Kimmo Rentola julkaisi viime vuonna hienon teoksen "Stalin ja Suomen kohtalo". Siinä Rentola on tutkijana parhaimmillaan. Hän keskittyy analysoimaan lähinnä kolmea historian käännekohtaa: miksi Stalin lopetti talvisodan rauhan-sopimukseen maaliskuussa 1940, pysäytti puna-armeijan suurhyökkäyksen Kannaksella kesällä 1944 sekä tyytyi yya-sopimuksessa vakiinnuttamaan Suomen aseman eikä yrittänyt tehdä Suomesta satelliittia muiden itäisen keski-Euroopan maiden tapaan.

Maanantaina 3. huhtikuuta Rentola oli Jukka-Pekka Pietiäisen vetämän Klubin kirjailijan tähtiesiintyjä. Pietiäinen kysyi, mistä tämä aihe pulpahti esille ja Rentola vastasi valinneensa ne historian kohdat, joissa "Suomella oli kaikki pelissä". Olin tyytyväinen, että sain aikaan noin lyhyen kirjan, Rentola jatkoi.

Neuvostoliitto kavahti Ruotsin apua

Talvisodan päättymisen Rentola kytki myös Klubilla kansainväliseen kehitykseen. Rentolan mukaan Stalin pelästy, että liittoutuneet alkavat pommittaa Neuvostoliiton öljyn ydin- aluetta Azerbaidžhanin Bakua ja siksi tuli kiire saada joukot irti pohjoisen rintamalta. Stalinin kanta alkoi tutkijan mukaan muuttua 21. tammikuuta 1940 ja siinä kannanmuutoksessa Ruotsin painoarvo alkoi painaa. Ruotsi antoi Suomelle apua, jota Neuvostoliitto kavahti, Rentola sanoi.

Talvisodan merkitys oli Rentolan mukaan myös siinä, että Saksa näki,

VTT Kimmo Rentola käsitteli kirjailijassa Stalinin ja Suomen suhteiden kriittisiä vuosia.

ettei puna-armeija menesty isoa länsiarmeijaa vastaan.

Sodissa kaatui 90 000 siviilejä kuoli vain 2 000

Muutamaa vuotta myöhemmin jatkosodan aikana liittoutuneiden johtajat tapasivat Teheranissa marras-joulukuun taitteessa 1943. Siellä Stalin ei vaatinut Suomelta ehdotonta antautumista. Pääsyyinä Rentola näki Puolan, jonka kohtaloksi tuli Stalinin halu saada Puolan alueita ja "siksi piti Suomessa osoittaa malttia". Ruotsin merkitystä hän piti tässäkin kohden isona.

Kesäkuun alussa länsiliittoutuneet nousivat maihin Normandiassa eikä silloin enää kannattanut lähettää lisäjoukkoja Suomen rintamalle. Rentola tiivisti Suomen tilit seuraavasti: "Sodissa kaatui 90 000 miestä, mutta siviilejä kuoli vain 2000. Suomalaisiin ei jäänyt sellaista katkeruutta kuin Keski-Euroopan maissa, jossa armeijat liikkuvat edes takaisin. Näin suo-

malaiset saattoivat hyväksyä uuden ulkopoliitiikan."

Stalin: Minä ymmärrän, milloin pitää lopettaa

Rentolan analyysin mukaan Stalin tyytyi Suomen kohdalla aina siihen, ettei hän vinyt alkuperäistä suunnitelmaansa päätökseen. Kun ystävyys-, yhteistyö- ja avunantosopimusta tehtiin, paljon puhuttu kommunistien vallankaappaushanke oli hänen mielestään vain suunnitelma B. Kommunistit eivät olisi päässeet yksin valtaan ja siksi otettiin se, mitä Paasikivi oli valmis antamaan, Rentola sanoi ja korosti, että Suomen sopimus oli erilainen kuin Stalinin Unkarin ja Puolan kanssa tekemät sopimukset.

Rentola kuvasi Stalinin ja Britannian ulkoministerin Anthony Edenin erästä keskustelua.

Stalin: Hitler on nero, mutta hän ei ymmärrä milloin pitää lopettaa.

Eden: Kuka ymmärtää?

Kirjailijan omistuskirjoitus oli haluttu illan päätteeksi.

Stalin: Minä.

Rentolan mukaan neuvostoliittolaiset yrittivät syrjäyttää Presidentti J.K. Paasikiven vuoden 1950 presidentinvaalissa, mutta epäonnistuivat. Paasikivikään ei luopunut vaan otti Urho Kekkosen pääministeriksi.

Politiikan nouseva tähti Urho Kekkonen oli tarkkailussa ja Stalinilla oli Rentolan mukaan epäluuloinen suhde Kekkoseen.

Käytännön politiikka taktisia askeleita

Tähän loppuun vielä lainaus Rentolan kirjan yhdestä johtopäätöksestä, joka tuntuu erittäin loogiselta: "Kylmän sodan alkuvaiheen tutkimuksessa on kerran toisensa jälkeen jouduttu hylkäämään ajatus, että Stalinilla olisi ollut valmiiksi mietitty ja johdonmukaisesti toteutettu tarkka (ja salainen) suunnitelma Euroopan, sen eri maiden tai koko maailman varalle. Sellaisena Neuvostoliitto pyrki aina politiikkansa esittämään, mutta sellaista ei ollut. Yleinen aatteellinen kehitys oli toki puitteina ja oman vallan turvallisuus ja lujuus pysyvänä päämääränä, mutta käytännön politiikassa otettiin enimmäkseen taktisia askeleita ja reagoitiin operatiivisesti ulkoihin ärsykeisiin. Elettiin tilanteen mukaan."

Kaiken kaikkiaan Rentolan tutkimus on hieno ja tiivis analyysi viime sotien ja sen jälkeisen ajan käännekohtasta. Kirja osoittaa selkeästi, että Suomen kohtalo myös viime sodissa oli tiukasti sidoksissa eurooppalaisen politiikan kehitykseen. Ensi syksynä on luvassa lisää, sillä Moskovan arkistojen penkominen jatkuu. Arkistossa on Rentolan mukaan "vielä hyvää tavaraa". ♦

Kirjoitus perustuu poliittisen historian professori Kimmo Rentolan kirjaan "Stalin ja Suomen kohtalo" Kirjan illassa 3. huhtikuuta. Isäntänä oli Jukka-Pekka Pietiäinen.

ASUJEN- JA ASUSTEIDEN PESULA
YLI 40 V. KOKEMUKSELLE

ASiantuntija - Osaaja

AUTOLLE ASIAKASPAIKKA PIHASSA

**SUOMALAISEN KLUBIN
JÄSENI LLE 20 % ALENNUS**

EDUSTA MAINITAVA
PESUJA JÄTETTÄESSÄ

Pohjoisesplanadi 37 sisäpiha
www.pyykkipoika.fi
P. 09 47800170

POINTCOOL - SERVICE OY

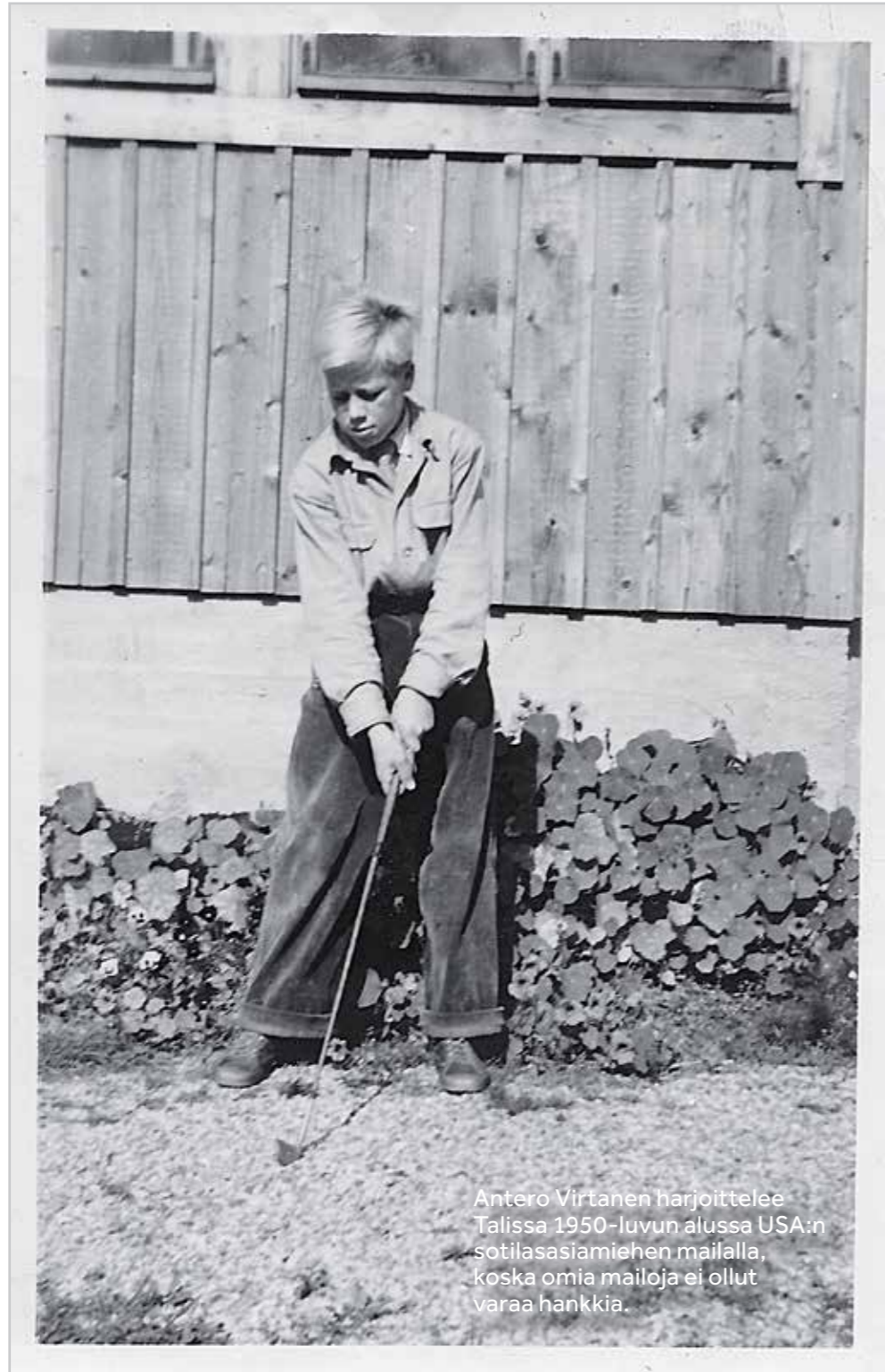
Suurkeittiölaiteiden ja kylmäkalusteiden huolto pääkaupunkiseudulla

Pointcool - Service Oy
Konetie 1
04300 Tuusula
Puh. 09-8387 420
Fax 09-8387 4220
e-mail. pointcool@pointcool.fi

POINTCOOL - SERVICE OY

Teksti ja kuva: Timo Martikainen
Mustavalkoinen kuva: Antero Virtasen arkisto

Caddiet olivat golfin moniosaajia

Antero Virtanen harjoittelee Talissa 1950-luvun alussa USA:n sotilasiamiehen mailalla, koska omia mailoja ei ollut varaa hankkia.

Talvigolfissa kuultiin jo hävinneestä nuorten poikien caddie-kulttuurista 1930-1970 lukujen Suomessa. Kulttuuria jatkavat näkyvästi huippugolffareiden mailapojat.

1940-luvulla aloittanut Antero Virtanen 80, ja keväturinko tutustutti Klubilehden caddien menneeseen maailmaan Talin golfkentällä.

Caddiet toimivat Suomessa 1940-luvulta 1970-luvun alkupuolelle. Palvelu hiipui elintason noustessa ja nuorten poikien saatua parempia kesätöitä. Myös pelaajat ottivat suuremman vastuun kentän tapahtumista. Verotajan kiinnostus vaikutti myös siihen, että vajaan sadan nuoren miehen mailapoikahommat hävisivät Talin, Tampereen. Porin ja Hämeenlinnan kentiltä.

Caddien merkitystä voi arvioida vaikka sillä, että Paul Sunin kierros-aika 1950-luvulta, tunti, 20 minuuttia on edelleen Talin ennätys.

Kunnon maksaja oli haluttu

- Tuon puun taakse siirryin, kun näin huonon maksajan tulevan pelaamaan. Reilusti oltiin esillä, kun pelaamaan tuli kunnon maksaja. Esimerkiksi pankinjohtaja Broman, jonka tiedettiin maksavan hyvin, kutsui caddiä kädessään isoa seteliä heiluttaen, Antero puhuu hymy huulillaan yli puolivuosisataa myöhemmin Talin maastossa.

- Tänne tultiin tienaamaan. Toimin caddienä monta vuotta ja annoin puolet palkkioista kotona äidille. Useimmat pojat tulivat Talin ympäristöstä, siirtolapuutarhasta, Munkkivuoresta, Pitäjänmäestä, Haagasta ja Mäkkylästä, useimmiten köyhistä oloista, joillain meistä ei edes ollut kenkiä kesällä.

Kokemuksen karttuessa caddie nousi C-luokasta B-portaan kautta A-caddieksi. Silloin palkkio tuplaan-

Caddie piilooutuu puun taakse, kun pihimaksaja tuli. Tänään Talin maisemat näyttävät kovin toisenlaisilta.

tui. Eljas Erkko huoli caddiekseen vain A-caddien. Hänen mielestä C-caddie ei jaksakaan kantaa bagia. Hän maksoi taksan mukaan, vaan voitettuaan kilpailun hän antoi 500 markkaa ylimääräistä.

Uusi palloja vain ulkomailta

Caddie toimi kentällä golfarin apuna ja opastajana. 1940-luvulla hän kantoi myös mailat, kunnes 1950-luvun alussa kärryt yleistyivät ja alettiin vetää bageja. Alkuaikoina erityisen tärkeää oli nähdä pallon kaari ja missä se

Svingi on tallella. Pelivarustus on 50-lukulaista, kolmivarttiset ruutuhousut, nahkainen bägi ja Mac Gregorin puiset mailat.

on. Pallot olivat kalliita ja ne piti tuoda ulkomailta.

- Sodan jälkeen pallot olivat arvokkaita. Niille ei annettu tuontilupaa, koska oli tärkeämpiä tuontitavaroita, Antero sanoo.

Kentän hyvin tuntevana hän neuvoi myös uusia pelaajia. Antero muistaa erityisesti merenkulkuneuvos Antti Vihurin, joka tuli yksin iltaisin ja pyysi mukaan.

- Caddien työ vaati kovasti silmää ymmärtää golfia. Jos vaikka greenillä tuuli, housun puntit ei saanut lepattaa yhtään. Piti olla huomaamaton.

Caddien piti myös ymmärtää psykologiaa.

- 15 sentin matka korvien välissä ratkaisee kaiken. Joskus piti antaa pelaajalle suurempi maila kuin pyydetty, jotta toivottu tulos syntyi. Pelaaja ei edes huomannut mailan vaihtoa, kun ihaili hyvää lyöntiään.

- Myös greenien arviointi oli tärkeää. Piti osata nähdä kaltevuudet, tasaisuus, nousut ja laskut, Antero luettelee.

Vielä kerran caddie

Golf on säilynyt isona osana caddieuran jälkeen Antero Vartiainen elämässä. Hän on ollut useissa pääkaupunkiseudun kentillä osakkaana. Tali, Espoo Golf, Sarfvik ja Master ovat enemmän kuin tuttuja hänelle, sillä hän on ollut myös vaikuttamassa näiden kenttien kehitykseen. Viime vuosina tärkeimmäksi on tullut Masters, jossa hän viettää paljon aikaa myös kentän laidalla. Entinen klubirakennus on hänen kesäpaikkansa.

Myöskään caddietoiminta ei jäänyt nuoruuteen, vaan 1980- ja 1990-lukujen vaihteessa Talissa käynnistettiin entisten caddien mestaruuskilpailut yhdessä kahden entisen caddien, Jussi Kaarenmaan ja veljensä Raimon kanssa. Kisojen tulokset olivat hyviä, sillä kasvoihan monesta caddiestä myös erittäin hyviä pelaajia, ammattilaisiakin. ❖

Pintxoja ja txakolia

Gastronomit makumatalla Baskimaalla

Tonnikala-anjovissalaatilla kaikki alkoi. Piikkikampelalla ja possunposkilla se jatkui. Kyseessä oli Klubin gastronomisen kerhon 20 hengen makumatka Baskimaalle. toukokuun alussa. Yllä kuvattiin tulolounasta Bilbaossa.

Matkalla tutustuttiin Baskimaan ruokiin ja viineihin San Sebastianissa, jossa on muutamien kilometrien säteellä varmaan enemmän Michelin-tähden ravintoloita kuin jollain toisella samankokoisella alueella. Eri kokoonpanoilla koettiin kolmen tähden Martin Berasetugui ja yhden tähden Zubero- ja Kokotza-ravintolat.

Baskialueen kansallisherkkua ovat tapaksia vastaavat pintxot, joita on joka baaritiskillä. Niistä voi koota lounaan tai ilta-aterian ja nauttia sen viineineen runsaalla kymmenellä eurolla. Kokeilimme herkullisia pintxoja useita pintox-palkintoja saaneen Hondarribian kylän baarissa.

Hiruzta-nimisellä viinitilalla saimme tietoisuuden viinitilan toiminnasta ja alueelle tyypillisen txakoli-valkoviinin valmistuksesta ja markkinoinnista. Txakoli-tuottajien tarkoituksena on tehdä tästä aiheettomasti aliarvostetusta viinistä yleisesti arvostettu valkoviini.

Kummeliturstaa ja hummeria valmisteltiin omin voimin

Makumatkan varsinainen huippuhetki oli oma kokkaustapahtuma klubissa, jonka nimi baskiksi oli Gastronomiazko Euskal Anaiarte ja espanjaksi Confradia Vasca de Gastronomía. Suomeksi se kääntyy ehkä parhaiten "Baskilaisen gastronomian veljeskunta".

San Sebastianissa on noin 140 (!) klubia yhdessäoloon ja ystävien tapamiseen. Useat ovat perustettu yhteis-

Gastronomit tulopäivänä.

Munia käsitellään keittiömestarin valvonnassa.

Makumatkan varsinainen huippuhetki oli oma kokkaustapahtuma klubissa, jonka nimi baskiksi oli Gastronomiazko Euskal Anaiarte ja espanjaksi Confradia Vasca de Gastronomía.

Gastronomit tulopäivänä.

ten asioitten, vaikkapa ammattiryhmien ympärille. Vierailukohteemme oli erikoistunut gastronomiaan. Pääsy heidän vieraakseen oli kunnia ryhmällemme.

Isäntiemme opastuksella paistimme ja liekitimme chorizoa naposteltavaksi. Niitten ja txakolin voimalla pilkoimme kuusi hummeria, kuorimme katkarapuja, paistimme panchettoja (mantelipiirakka) ja valmistimme kummeliturstaa öljyssä, valkosipulin ja simpukoiden kanssa. Opimme kuinka katkarapujen kuorista ja päistä valmistetaan erinomaisen liemi (tomaattia, valkosipulia, valkoviiniä, vettä). Se käytettiin hummeri-katkarapu-simpukka-risoton haudutusnesteinä. Kiitos vielä kerran erinomaisille isännillemme Inaki Rubiolle ja Iker Urangalle.

Kanit ja kuivuus viinitilan haasteena

Toinen huippuhetki oli vierailu Riojan alueella Marques de Murrietan viinitilalla. Murrieta ei ole mikään suuri viinitalo mutta sitäkin laadukkaampi. Tämä vuonna 1852 perustettu tila on tunnettu erinomaisista punaviineistään keihäänkärkinään arvokas Castillo Ygay Gran Reserva Especial ja huokeampi mutta silti erinomainen Marques de Murrieta Gran Reserva. Saimme näitäkin maistella – viiden muun viinin lisäksi.

Erinomainen oppaamme ja viiniasiantuntijamme Miryam Ochoa johdatti ryhmämme viinivalmistuksen saloihin. Murrietan suurimpia haasteita ovat lisääntynyt kuivuus, kevähallat ja myös kaniinit. Lisäksi viranomaisval-

vonta jättää suomalaiset Ely-keskuksetkin toiseksi.

Gastronomisen kerhon Baskimaan matkaa vuonna 2011 pitkitti Islannin tuhkapilvi. Tällä kertaa tätä onnea ei suotu, vaan matka päättyi suunnitellulla tavalla sunnuntailounaaseen lähellä Madridin lentokenttää. Espanjassa äitienpäivää vietetään viikko ennen suomalaista. Se näkyi ja kuului ravintolassamme, jossa äitejä monessa polvessa juhliittiin täysissä pöydissä espanjalaiseen tapaan - iloisesti ja meluisasti. Hyvä päätös hyvälle matkalle. ♦

Hyoät Klubiveljet. Mitäpä, jos tulisitte joukolla seuramaan mm. näitä tapahtumia. Kulttuuritilaisuuksiin myös avecit mukaan!

Klubi-ilta **24.10. (ti) klo 19.00**

Mitä pormestarimalli Helsingissä tarkoittaa käytännössä? Mikä muuttuu, mikä pysyy? Voimmeko vaikuttaa asioihin? Miten Helsinkiä johdetaan? Helsingin uusi pormestarimalli ja sen aiheuttamat muutokset Helsingin hallinnossa. Isäntänä Pekka Piispanen.

EU-ilta **21.9. (to) klo 19.00**

EU, ystävä vai vihollinen? Onko EU-politiikka sisä- vai ulkopolitiikkaa? Tule kuulemaan mitä EU-komissaari Jyrki Kataisella on sanottavaa! Vieraana EU-komissaari Jyrki Katainen. Isäntänä Eikka Kosonen.

Historian ilta **9.11. (to) klo 19.00**

Suomi itsenäisyyden kynnyksellä vuonna 1917. Mitä oikeasti tapahtui? Hallittu kaaos vai ajopuuteoria? Näkökulmia on monia. Itsenäisyssenaatista moninimiseen sotaan. Lokakuun vallankaappaus, Alfred Kordelinin murha, marraskuun 1917 suurlakko, itsenäisyssenaatti, itsenäisyyden julistaminen ja sen tunnustaminen sekä ajautuminen punakapinaan ja moninimiseen sotaan. Isäntänä Jyrki Vesikansa. Suomi 100 -ohjelmistoa.

Perinnejazz **23.9. (la) klo 19.00** (avec ja ystävät)

Suomen PerinneJazz ry yhdessä Helsingin Suomalaisen Klubin ja klubilaisten kanssa. Illan musiikista vastaa Suomalaisen Klubin Jazzkvintetti: Antti Sarpila, Pekka Toivanen, Jartsa Karvonen, Pekka Sarmanto ja Seppo Hovi, joka toimii illan isäntänä. Illalliskortin hinta on 79 € ja se sisältää ohjelman ohessa kolmen ruokalajin gourmet-illallisen. Ilmoittautuminen 15.9 mennessä.

*Nanoteknologiaa,
ministerilounaita,
kulttuurilämyksiä,
koskikalastusta, golf-
tennis-biljardi, jumpat-
orkesteri-kuoro-sikari,
jatsit-viro-matineat,
missä sata jänistä?*

Helsingin Suomalaisen Klubin golfmestaruuskilpailu

POHJOLAN MALJA

Keskiviikkona 30.8.2017

- Kilpailukentät:** HGK Tali ja Master Golf (Forest-kenttä)
- Osallistumisoikeus:** Helsingin Suomalaisen Klubin jäsenillä (Hcp max. 36).
- Kilpailusarjat:**
- A-sarja:** Hcp < 16 (arvio). 18 r. tasoituksellinen pistebogey. Pelipaikka Tali. Keltainen tii (54)
- B-sarja:** Hcp > 16 (arvio). 18 r. tasoituksellinen pistebogey. Pelipaikka Master Golf/Forest. Keltainen tii (55)

Veteraanisarja: 18 r. tasoituksellinen pistebogey Pelipaikka Marter Golf Forest / Tali tasoituksesta riippuen. **ETUTII (punainen) Master Golf Forest 47 ja Tali 48.** Veteraanisarjaan saa ilmoittautua kaikki kilpailupäivään mennessä 65 vuotta täyttäneet. Veteraanisarjaan ilmoittautuminen edellyttää pelaamista punaisilta ja sulkee pois A ja B-sarjoista. Molempien kenttien veteraanitulokset muodostavat yhteisen sarjan.

Klubin golfmestari on A-sarjan pelaaja, jolla on paras scr-lyöntipelitulos.

Ilmoittautuminen ja kilpailumaksu:

ILMOITTAUTUMINEN JA KILPAILUMAKSUN SUORITTAMINEN KESKIVIIKKO 23.8.2017 MENNESSÄ

Ilmoittautuminen: 1.6. alkaen www.klubi.fi/golf
Ilmoittautumisessa on oltava pelaajan nimi, kotiseura ja tarkka hcp sekä ilmoitus jos osallistuu veteraanisarjaan.

Kilpailumaksu: 65.- euroa (sis. green fee) 23.8. mennessä tilille: Helsingin Suomalainen Klubi / Ilmoittautumiset FI14 1470 3000 2548 08 **HUOM! Kyseessä EI OLE sama tili, jolle maksetaan jäsenmaksu!** Maksutositteesta on käytävä ilmi pelaajan nimi tai Klubin jäsennumero. Kilpailumaksun palautus vain lääkärintodistusta vastaan.

Lähtöluettelot: Viimeistään ma 28.8. osoitteessa www.klubi.fi

Palkintojen jako: Iltatilaisuuden yhteydessä Klubilla n. klo 20. Tavarapalkinnot jaetaan läsnä olevien kesken.

Terveisin

Golftoimikunta

E 220 d A kokonaishinta alk. 56 543,33 € (sis. alv:n, arvioidun autoveron ja toimituskulut 600 €).
Vapaa autoetu 985 €/kk, käyttöetu 835 €/kk. CO₂-päästöt 109 g/km, EU-keskikulutus 4,2 l/100 km.
Huolenpitosopimus 3 vuodeksi kiinteällä kk-maksulla alk. 34 €/kk. Kuvan auto lisävarustein. Ajotietokoneen kieli: englanti.

Masterpiece of Intelligence. Uusi E-sarjan Coupé – Sulavalinjainen mestariteos.

Mercedes-Benz E-sarjan Coupé yhdistää virtaviivaisen voimakkaat linjat urheilullisiin yksityiskohtiin. Auton timanttikuviainen jäähdyttimen säleikkö ja lisävarusteena saatavat Multibeam Led –ajovalot kiinnittävät kulkijoiden huomion jo kauan ennen kuin sen aiheuttama ilmavirta suhahtaa heidän ohitseen. Sporttiset kevytmetallivanteet sekä madallettu Agility Control –alusta puolestaan varmistavat, että mallin antama lupaus erinomaisuudesta ei petä tiukoissakaan käännteissä. Moderni E-sarjan Coupé ei jätä mitään arvailujen varaan. www.mercedes-benz.fi.

Mercedes-Benz Suomi

@mbsuomi

Mercedes-Benz Suomi

Mercedes-Benz

The best or nothing.

